

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 26

Utgitt 29 juni

1933

Skrivelse fra Justisdepartementet.

19 juni.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 19 august 1932, jfr. lov nr. 3 av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen, har departementet stadfestet en av herredstyret i Nes, Buskerud fylke, i møter 7 februar og 2 juni 1933 vedtatt beslutning om forandring av § 9 i politivedtekten for herredet, hvorefter denne bestemmelse skal lyde således:

Sammenkomster med dans må ikke holdes uten lensmannens tillatelse, dersom det er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmene av forening eller lignende sammenslutning.

Enhver som meddeles slik tillatelse skal etterkomme de bestemmelser lensmannen foreskriver til ordenens opprettholdelse.

I de tilfelle lensmannen finner at særskilt politiopsyn er nødvendig, skal der betales en avgift til herredskassen til dekning av utgifter i anledning av dette opsyn.

Skriv frå Arbeidsdepartementet.

19 juni.

I samhøve med lov um motorvognar frå 20 februar 1926 og brigde av 6 juni 1930 og 2 juni 1933, § 21, II fyrste leden vert hermed fastsett å gjelda til so lenge:

På hovudvegen Åndalsnes—Opland fylkesgrense skal skyssing med motorvogn utan rute i samband med turistskip (flytande hotell) som kjem inn til Åndalsnes, berre vera lovleg for dei som fær løyve til det av fylkesvegstyret i Møre, som ogso kan fastsetja nærare vilkår um takstar og avgifter.

Desse fyresegrer tek til å gjelda frå 1 juli 1933.

Skrivelse fra Justisdepartementet.

20 juni.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 16 januar 1925 har departementet i henhold til lov nr. 2 av 19 april 1899 om beskyttelse av barn mot bruk av tobakk stadfestet en av herredstyret i Sør-Fron, Opland fylke, i møte 5 mai 1933 vedtatt beslutning om vedtekter angående salg av tobakk til barn m. v.

20 juni. Vedtektene lyder således:

1. Salg av all slags tobakk til barn under 15 år er forbudt uten at barnet viser frem datert bestillingsseddel fra et kjent voksent menneske. Ingen har lov til å kjøpe, gi eller låne tobakk til barn under 15 år og heller ikke la barn få tobakk for ærender eller andre tjenester.

På offentlig sted kan politiet uten videre ta pipe, tobakk, cigarer og sigaretter fra barn som bruker slikt og gi foreldrene underretning herom.

2. Overtredelse av denne vedtekt straffes efter § 339, 2 i straffeloven.

23 juni. **Skrivelse** fra Handelsdepartementet.

I medhold av §§ 24 og 37 i lov om handelsnæring av 21 juni 1929 stadfester departementet herved som gjeldende inntil videre det av Notodden bystyre i møter 18 oktober 1932 og 7 ds. vedtatte forslag til torvvedtekter for Notodden, sålydende:

§ 1. Ledelsen av torvhandelen og fiskehandelen forstås av et torvstyre bestående av politimesteren i Notodden samt to av formannskapet for 3 år valgte medlemmer, hvorav en skal være medlem av formannskapet. Politimesteren fungerer som formann.

Politiet har å påse at torvhandelen og fiskehandelen foregår på den i nærværende vedtekter fastsatte måte og for øvrig å påse torvstyrets pålegg overholdt og etterkommet. Det har å overta opsynet og innkasseringen av avgiftene på torvet.

§ 2. Til torvhandel anvendes byens torv i den utstrekning torvstyret bestemmer, dog under fornøden hensyntagen til politiets bestemmelser med hensyn til ordenen og trafikken.

Torvstyret kan derhos tillate torvhandel på andre hensiktsmessige steder på vesentlig de samme betingelser som bestemt for torvet.

Såfremt der fremkommer klage over at vedkommende plass er benyttet til torvhandel og torvstyret ikke imøtekommer klagen, avgjøres spørsmålet av formannskapet efter at torvstyret er gitt anledning til å uttale sig.

§ 3. Handelen på torvet begynner kl. 8 morgen og skal være avsluttet kl. 2 eftermiddag. I sommermånedene juni—september er torvtiden fra kl. 7 morgen til kl. 6 aften. Derhos kan torvstyret forlenge torvtiden onsdag og lørdag og ellers når torvstyret finner det fornødent, likesom torvtiden av torvstyret kan innskrenkes i sin almindelighet.

Under særlige omstendigheter kan torvhandelen enten ganske forbys på en enkelt dag eller torvtiden innskrenkes.

Søn- og helligdager tillates ingen handel.

Ingen må fremmøte på torvet tidligere enn en halv time **23 juni.**
før den for handelen fastsatte tid.

§ 4. Torvhandelen skal foregå fra dertil av torvstyret eller dets folk anviste plasser.

Utselgerne skal ordne sine utsalg på den måte som av torvstyret eller dets folk bestemmes og iakttas de av torvstyret gitte forskrifter. Den som ikke etterkommer forskriftene kan bortvises.

De handlende må ikke på torvet henkaste bedervede varer eller annet avfall.

§ 5. Ved torvtidens utløp skal alle varer så vel som vogner, bord, kurver og lignende der benyttes ved torvhandelen være fjernet fra torvet og plassen ryddiggjort.

§ 6. Adgang til å drive handel på torvet har

A. Uten avgift:

Den som selger ville blomster og bær, sådanne egne frembringelser av jakt, fiskeri, havebruk, landbruk og skogbruk som er frihandelsvarer samt egne frembringelser av husflid.

B. Mot avgift:

Kjøtthandlere, fiskehandlere og andre selgere av frihandelsvarer som ikke går inn under A.

§ 7. Ingen kan drive avgiftspliktig torvhandel uten forskuddsvis å ha betalt avgift. Avgiften fastsettes av bystyret for 1 år — seks måneder — 1 måned — eller pr. dag.

Torvstyret kan anvise produsentene plass adskilt fra kjøperne. Når der på grunn av arealets utilstrekkelighet må konkurreres om plassene, skal produsentene ha fortrinnsrett ved plassfordelingen.

§ 8. Enhver der ønsker plass på byens torv er forpliktet til å gi torvstyret alle forlangte opplysninger med hensyn til varens opprinnelse.

§ 9. Salg på torvet av levnettsmidler må foregå på den måte som helserådet med hjemmel i sundhetslovgivningen bestemmer.

Lov om forandring i lov om kirker og kirkegårder av 3 august 1897. **24 juni.**
Nr. 1.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 17 juni 1933 sålydende:

Følgende bestemmelser i lov om kirker og kirkegårder av 3 august 1897 skal herefter lyde således:

§ 1, annet, tredje og fjerde ledd.

Hvor der for flere sogn på landet er en sognekirke som eies av menighetene i fellesskap, kan dog dette forhold ved-

24 juni. bli, så lenge der ikke fra nogen av de interesserte menig-
 Nr. 1. heter kommer krav om oppløsning av forholdet.

Kongen kan, efter forslag av sognestyret (herredstyret) og efter at de kirkelige myndigheter har hatt anledning til å uttale sig, beslutte at en sognemenighet på landet skal deles i to eller flere selvstendige menigheter, uten at derved også sognekommunen blir delt.

I byer og sognekommuner med flere menigheter kan kirkene være i felleseie for disse.

§ 34, annet ledd, første punktum.

I kjøbstæder eller sognekommuner med flere menigheter kan disse benytte felles kirkegård.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1933.

HAAKON

(L. S.)

O. Mjelde

B. Rolsted

24 juni. **Lov om forandring i lov om geistlige em-**
 Nr. 2. **bedsmenns og kirkesangeres lønning av 14**
juli 1897.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør viterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 17 juni 1933 sålydende:

I lov om geistlige embedsmenns og kirkesangeres lønning av 14 juli 1897 føies der til § 24 et nytt fjerde ledd, sålydende:

I herred eller sognekommune som er delt i flere sognemenigheter i henhold til lov om kirker og kirkegårder § 1, tredje ledd, skal menighetene med hensyn til beregning av de erstatninger, lønningstilskudd og utredslser til geistlige tjenestemenn og embeder som omhandles i nærværende lov betraktes som én menighet. Kongen bestemmer, hvad der av de nevnte beløp skal tillegges de enkelte embeder og bestillinger. Menighetene har felles lønningsfond.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1933.

HAAKON

(L. S.)

O. Mjelde

B. Rolsted

Lov om forandring i lov om menighetsråd 24 juni.
og menighetsmøter av 3 desember 1920. Nr. 3.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 17 juni 1933 sålydende:

I lov om menighetsråd og menighetsmøter av 3 desember 1920 skal § 10, tredje ledd herefter lyde således:

Hvor flere sogn eier sine kirker i fellesskap, kan efter kommunestyrets (sognestyrets) bestemmelse samtlige kirker stilles under samme tilsyn. Ved et felles møte av vedkommende menighetsråd velges blandt disses medlemmer et et fellelsråd som sammen med det av kommunestyret (sognestyret) valgte medlem overtar tilsynet med kirkene. Antallet av medlemmer av dette råd bestemmer fellesmøtet.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1933.

HAAKON

(L. S.)

O. Mjelde

B. Rolsted

Lov om forandring i lov om kommunestyre 24 juni.
på landet av 30 september 1921. Nr. 4.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 17 juni 1933 sålydende:

I lov om kommunestyre på landet av 30 september 1921 skal § 1, annet ledd, annet punktum, herefter lyde således:

Når et herred består av flere sogn, utgjør hvert sogn en sognekommune, jfr. dog lov om kirker og kirkegårder av 3 august 1897 § 1, tredje ledd.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1933.

HAAKON

(L. S.)

O. Mjelde

B. Rolsted

24 juni. Lov om forandringer i lov om domstolene
Nr. 5. av 13 august 1915.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 17 juni 1933 sålydende:

I.

I lov om domstolene av 13 august 1915 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 10. Lagmannsrettene skal ha en lagmann som formann og så mange meddommere, som til enhver tid er bestemt.

Kongen kan opnevne meddommere og varamenn for dem for et år om gangen eller undtagelsesvis for et halvt år. Når det for et lagsogn er opnevnt flere enn to meddommere, kan det bestemmes at de skal gjøre tjeneste efter tur i et helt eller et halvt år. Embedsmenn, som kan avskjediges av Kongen, og praktiserende sakførere kan ikke opnevnes.

§ 70, annet ledd. I ethvert lagsogn for straffesaker skal der være et utvalg av lagrettemenn. Til dette velges i regelen trede ganger så mange lagrettemenn som det er fastsatt lagmannsting for straffesaker for året, med tillegg av de ting som antas å ville bli holdt på særskilte rettssteder. Omfatter et lagsogn bare én kjøpstad, skal det ha fire ganger så mange lagrettemenn som det antas at det vil bli behandlet lagmannsrettssaker i løpet av et år.

§ 85, første ledd. I god tid før hvert lagmannsting til behandling av straffesaker skal lagmannen i overvær av et rettsvidne ta ut ved loddtrekning fjorten lagrettemenn og to varamenn.

§ 93. For lagrettemenns vedkommende skal utfallet av loddtrekningen meddeles statsadvokaten, som har rett til å skyte ut to. De lagrettemenn som ikke blir skutt ut, tilsies til møte ved lagmannstinget. Likeså tilsies varamennene.

§ 97. Er antallet av de lagrettemenn som møter på lagmannstinget og som kan gjøre tjeneste, mindre enn tolv eller når lagretten skal settes med fler enn ti lagrettemenn, mindre enn fjorten, varamennene iberegnet, uten at dog lagrettelisten i sin helhet er ugyldig, tilkaller lagmannen det nødvendige antall blandt de lagrettemenn som hurtigst kan komme til stede. Han forbigår så vidt mulig dem som tidligere har gjort tjeneste og trekker lodd hvis det kan velges mellom flere. Tilkallelse kan undlates såfremt partene er villige til ikke å skyte ut flere enn at det blir tilbake minst

ti lagrettemenn som kan gjøre tjeneste, eller i tilfelle det 24 juni.
nødvendige større antall. Nr. 5.

§ 108. Dommer eller lagrettemann kan heller ikke nogen være, når andre særegne omstendigheter foreligger, som er skikket til å svekke tilliten til hans uhildethet. Navnlig gjelder dette, når en part av den grunn krever, at han skal vike sete.

§ 113, annet ledd. Er en lagrettemann, en rettsskriver, et rettsvidne, en protokollfører eller en annen tjenestemann i sådan stilling, skal han si fra til rettens formann.

§ 115. Før forhandlingen i den enkelte sak begynner, skal rettens formann gjøre lagrettemennene eller domsmennene opmerksom på, at de er utelukket fra å gjøre tjeneste, hvis de er i noget tilfelle som er nevnt i § 106 eller § 107, eller hvis der for deres vedkommende foreligger sådanne omstendigheter som omhandlet i § 108, og han skal opfordre dem og partene til å si fra, hvis det måtte være tilfellet.

II.

Denne lov trer i kraft 1 august 1933.

De nye bestemmelser om uttrekning av lagrettemenn blir å anvende for lagmannsting som holdes efter dette tidspunkt.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1933.

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

Lov om forandringer i lov om rettergangs- 24 juni.
måten i straffesaker av 1 juli 1887. Nr. 6.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 17 juni 1933 sålydende:

I.

I lov om rettergangsmåten i straffesaker av 1 juli 1887 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 19. Ved lagmannsrett behandles saker angående forbrytelser, som kan medføre strengere straff enn fengsel i 5 år, samt saker angående forsøk på sådanne forbrytelser. Straffens skjerpelse på grunn av gjentakelse eller på grunn av sammenstøt av forbrytelser kommer her ikke i betraktning.

Fra bestemmelsene i første ledd undtas alle forbrytelser mot straffelovens kapitler 24 og 26.

24 juni. § 102. Utenfor de tilfelle som er omhandlet i § 100, jfr. Nr. 6. § 101, skal beskikkelse av offentlig forsvarer bare finne sted, såfremt det finnes nødvendig på grunn av tilfellets særegne beskaffenhet, og siktede har søkt om det.

§ 316. Ved sakens pårop retter lagmannen sådan opfordring til lagrettemennene og partene som omhandlet i lov om domstolene § 115. Blir der ikke minst tolv eller i det i § 321 nevnte tilfelle minst tretten eller fjorten lagrettemenn tilbake, varamennene iberegnet, fylles tallet på den i lov om domstolene § 97 angitte måte.

§ 357, første ledd. Går lagrettens kjennelse ut på at tiltalte ikke er skyldig, avsier retten frifinnelsesdom såfremt den ikke treffer beslutning etter § 358.

§ 358. Kommer retten til den overbevisning at det ikke foreligger tilstrekkelig bevis for at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med lagrettens kjennelse, kan den beslutte at saken skal behandles på ny på et senere lagmannsting for andre dommere og andre lagrettemenn. Det samme gjelder dersom tiltalte er kjent ikke å være skyldig i en straffbar handling som han er tiltalt for, men retten finner det utvilsomt at han er skyldig.

Retten treffer beslutningen av eget tiltak, uten at partene har adgang til å uttale sig.

Efter forslag av retten eller av en part kan Høiesterrett overdra den nye behandling av saken til et annet lagdømme eller overføre den til et annet lagsogn.

§ 359, annet ledd. Når den nye behandling av saken er avsluttet etter § 358, første punktum, kan i den nye sak ikke noget spørsmål, som sikter på en strengere straff enn tiltalte vilde være blitt idømt dersom den første lagrettekjennelse var tatt for gyldig, forelegges lagretten, medmindre vilkårene for gjenoptagelse foreligger.

§ 377. I saker angående forseelser, i saker som anlegges av det offentlige til inndragning etter § 2 nr. 1, og i saker hvor forelegg er utferdiget, er forsvarer unødvendig.

I saker angående forseelser mot straffelovens kapitel 33 blir dog forsvarer å beskikke, når ikke forelegg er utferdiget.

Er forelegg utferdiget eller blir saken behandlet ved de særlige fiskeridomstoler, kan påtalemyndigheten undlate å møte ved behandlingen av de i første ledd omhandlede saker. Retten skal i så fall iakta det som kreves til forberedelse av saken.

Saker hvor forelegg er utferdiget, kan fremmes efter begjæring av påtalemyndigheten uten at tiltalebeslutning utferdiges. Domsmenn tilkalles i disse saker bare når retten finner det påkrevet.

Tiltaltes uteblivelse uten forfall eller nektelse av å avgi 24 juni. forklaring kan i de i 1ste ledd omhandlede saker anses som Nr. 6. tilståelse, når intet foreligger som taler derimot. Tilbyr tiltalte å underkaste sig en sådan formuesstraff som retten finner passende, og det ikke er grunn til å betvile hans skyld, kan saken uten videre forhandling, efterat påtalemyndigheten og i tilfelle forsvareren er gitt adgang til å uttale sig om tilbudet, med doms virkning avgjøres ved fastsettelse av formuesstraffens størrelse.

§ 400. Sak hvori dom er avsagt av herreds- eller byrett, kan av partene begjæres tatt under fornyet behandling ved lagmannsrett.

Til fornyet behandling efter begjæring av tiltalte kreves dog samtykke av Høiesteretts kjæremålsutvalg:

1. Når den idømte straff — alene eller i forbindelse med bekjentgjørelse av dommen eller inndragning som tilleggsstraff — enten er bøter eller er betinget frihetsstraff for en forbrytelse mot straffelovens kapitler 21, 22, 23, 28 eller 30.
2. Når dommen er frifinnende, og saken angår en straffbar handling, for hvilken der ikke kan anvendes annen straff enn bøter eller fengsel inntil 3 måneder eller hefte inntil 6 måneder, i tilfelle i forbindelse med tilleggsstraff.
3. Når saken gjelder et borgerlig rettskrav, som ifølge § 2 skal behandles efter denne lov.
4. Når saken gjelder tyveri eller heleri vedkommende ren.
5. Når saken gjelder forseelse.

Efter tiltaltes død kan alene påtalemyndigheten begjære fornyet behandling og da bare til gunst for tiltalte.

§ 452, annet ledd. Innenfor denne grense fastsettes erstatningsbeløpet til en rund sum og avpasses efter siktedes skyld og økonomiske evne. Erstatning for saksomkostninger ilegges ikke, dersom siktede må antas å mangle evne til å betale en rimelig andel, eller betalingen vil inneholde et uforholdsmessig inngrep i hans økonomiske forhold.

§ 454. Ender en offentlig forfølgning med frifinnelse eller innstilles den uten at dette har hjemmel i § 85, skal retten tilkjenne siktede erstatning av statskassen for nødvendig utlegg til hans forsvar. Betaling til forsvarer erstattes dog ikke med et større beløp enn forsvareren vilde blitt tilkjent om han var opnevnt som offentlig forsvarer. Har siktede hatt usedvanlige eller i forhold til sine vilkår betydelige reiseutgifter, som har vært nødvendiggjort ved forfølgningen, kan det tilkjennes ham erstatning herfor.

- 24 juni. § 458, annet ledd. Ved dommens påanke prøves om-
 Nr. 6. kostningsspørsmålet, forsåvidt dets avgjørelse avhenger av
 ankens utfall. Ellers kan kjøremål anvendes når omkost-
 ninger er nektet tilkjent eller påståes ikke å burde være til-
 kjent, eller når det beløp hvormed omkostningsansvaret på-
 ståes forhoiet eller nedsatt, overstiger et hundre kroner.

II.

Denne lov trer i kraft 1 august 1933.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
 og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1933.

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

24 juni.
 Nr. 7.

Millombils lov um edruskapsnemnder m. m.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget 17 juni 1933
 som lyder so:

§ 1. I dei kommunar der kommunestyret gjer vedtak
 um det, skal det skipast ei edruskapsnemnd.

I kommunar der det ikkje vert skipa slik nemnd, skal
 fatigstyret ha umsut for dei oppgåvor som elles høyrer
 under edruskapsnemnda.

§ 2. Edruskapsnemnda skal vera ihopsett av so mange
 medlemer, valde av kommunestyret for 3 år, som kommune-
 styret sjølv fastset, likevel so at det skal vera minst 3 og av
 dei minst 1 kvinne. Det skal nemnast upp tilsvarende mange
 varamenn for medlemene. Ved valet skal det takast omsyn
 til um vedkomande lyt haldast for serleg skikka til det ar-
 beid nemnda har. Um valførleik og plikt til å taka imot
 val gjeld elles same reglar som for val til kommunestyret.

Der det er høve til det, skal ein av medlemene vera
 lækjar.

Nemnda vel sjølv formannen sin.

Kommunestyret kan gjera vedtak um at medlemene skal
 få betaling for sitt arbeid.

§ 3. Edruskapsnemnda har til oppgåve å arbeida for
 betre edruskapstilhøve i kommunen ved:

1. å taka seg av drikkarar og gjeva råd og hjelp til folket
 deira.
2. å stydjia og fremja opplæring og opplysningsarbeid um
 alkoholspørsmålet i skular og på annan måte.

3. å gjera uppmaningar og gjeva utsegner til dei kommu- 24 juni.
nale styremaktene til fremjing av oppgåvone åt nemnda. Nr. 7.
Nemnda skal gjeva dei meldingar som vedkomande
departement fastset.

§ 4.

1. Tek edruskapsnemnda imot oppmoding frå nokon som har høve til det, um å gripa inn mot ein person som bur eller held til i kommunen, fordi han brukar rusdrikk til openberr skade for seg sjølv eller folket sitt, skal nemnda so snart som råd er granska tilhøvet.
2. Høve til å koma med slik oppmoding til nemnda har:
 - a) vedkomande sjølv og ektemaken hans, skyldfolk i upp- eller nedstigande line, syskin eller likso nære verskyldfolk, og — i tilfelle — verje eller yverformyndarane. Høvet millom adoptivforeldre og adoptivborn og skyldfolket deira i nedstigande line, vert rekna likt med skyldskap;
 - b) prest eller lækjar, dersom det skjer med samtykke av vedkomande sjølv eller av nokon skylding som nemnd under litra a;
 - c) verjerådet, fatigstyret, forsorgs- og vernelag eller politiet.
3. Politiet skal gjeva melding til nemnda i den kommunen der vedkomande held til, um kvar som — i dei siste 12 månadene — er pålagd straff 3 gonger for å ha vore drukken.
4. Når det ligg fyre oppmoding eller melding som framanfor nemnt, kan nemnda ved eitt eller fleire av medlemene granska tilhøvi i heimen og taka upp utsegn frå vedkomande sjølv, folket hans eller andre personar som kjenner tilhøvi. Nemnda kan ikke påleggja nokon å gjeva utsegn. Derimot kan nemnda krevja fråsegn av offentlig styremakt som dei meiner kjenner tilstandet.

Den som saka gjeld har plikt til å møta for edruskapsnemnda. Dreg han seg undan frå å møta, kan nemnda krevja hjelp av politiet til å henta han.

Når nemnda finn det turvande for å få dei opplysningar som trengst til å avgjera kva for rådgjerdar ho bør taka, kan ho krevja hjelp av politiet eller provupptaking ved herads- eller byretten.

§ 5. Finn nemnda at etterrøkjinga gjev grunn til det, skal ho freista å få vedkomande til å føra eit betre liv. Nemnda kan til det freista å påverka han til å halda seg frå bruk av rusande midlar, hjelpa han til å få arbeid eller få han yver i anna umvere der han vert mindre utsett for freistingar til drikk, få han til å gå med på ei slik ordning

24 juni. at ektemaken hans eller ein annan person skal taka imot
Nr. 7. eller styra lona hans eller det han har til gode, få han til
å søkja lækjar og fylgja fyresegnene frå denne, eller få
han til å taka opphald i ein høveleg røktheim eller kurstad.

Nemnda skal sjå etter at den ordninga som har kome
istand vert fylgd, og kan gjera vedtak for upptil eit år um
å setja vedkomande under tilsyn av ein eller fleire av medlemene
eller av personar eller institusjonar som er serskilt
tekne til det.

§ 6. For handsaming av saker etter denne lova skal
det ikkje svarast rettsgebyr. Heller ikkje skal det betalast
for utskrifter og attestar. Det offentlege reider ut betaling
for tilsegjingar og varslingar, vederlag til vitne og sak-
kunnige.

§ 7. Kongen fastset med samtykke av Stortinget kur-
pengane på dei heimane som staten driv. På andre god-
kjende heimar skal kurpengane godkjennast av vedkomande
regjeringsdepartement.

Vedkomande kommune ber utgiftene til arbeidet åt
edruskapsnemnda.

§ 8. Drikkarar som sjølv leg seg inn i ein kurheim
som Kongen har godkjent, skal — dersom planen åt heimen
gjev rett til det — og rette vedkomande på kurheimen meiner
det er turvande for lækjingi — kunna haldast i kurheimen
i ei tid som dei sjølv har fastsett ved innleggjinga, likevel
ikkje yver 2 år.

Vedkomande regjeringsdepartement kan — når den fri-
viljugt innlagde har gjeve samtykke til det ved innleggjinga
eller seinare, gjeva fyresegn um å føra han yver frå ein
kurheim til ein annan.

Rømer den friviljugt innlagde frå kurheimen, kan han
sendast attende med hjelp av politiet.

Kongen gjev fyresegnar um yverføring av ein friviljugt
innlagd frå ein kurheim til ein annan, um permisjon, ut-
skriving på prøve eller endeleg utskriving fyre utgangen
av den tida vedkomande kan haldast på kurheimen.

Utgiftene ved innleggjinga og under opphaldet og ut-
giftene ved tilbakesending i tilfelle av røming, skal den inn-
lagde bera sjølv. Det same gjeld utgiftene til reisa hans
til og frå kurheimen og ved flytjing frå ein kurheim til ein
annan.

§ 9. Den som utan rimeleg grunn kjem med oppmoding
etter § 4 til edruskapsnemnda, vert straffa med bøter.

§ 10. Denne lova tek til å gjelda 1 juli 1933. Lova vert
sett ut or kraft frå den tida lov frå 26 februar 1932 um

edruelighetsnevnder og behandling av drikkfeldige tek til å 24 juni.
gjelda. Nr. 7.

Frå 1 juli 1933 vert § 21 i lov frå 31 mai 1900 um løsgjengeri, betleri og drukkenskap, soleis som denne paragrafen lyder etter lov nr. 14 frå 6 juni 1930, sett ut or kraft.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og riksseglet.

Gjeve på Oslo slott 24 juni 1933.

HAAKON
(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

Lov om havnevesenet.

24 juni.
Nr. 8.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 17 juni 1933 sålydende:

Kapitel 1.

Lovens virkefelt. Havnemyndighetene og deres virksomhet.

§ 1. Lovens virkefelt.

Denne lov gjelder for alle norske havner og farvann og de i forbindelse med dem stående vassdrag så langt de er farbare med fartøi fra sjøen.

Kongen kan gjøre lovens bestemmelser gjeldende for elv og innsjø i den utstrekning dette måtte vise sig påkrevet.

§ 2. Havnedistrikter, deres grenser og opmåling.

Det havneområde som er underlagt et havnestyre, benevnes havnedistrikt.

Forandring i grensene for kjøpstædenes og ladestedenes havnedistrikter skjer ved lov. Grensene for havnedistrikter utenom byene fastsettes av vedkommende regjeringsdepartement.

Med hensyn til havnedistrikts grensers avmerkning på kart og disse karters opbevaring treffer vedkommende regjeringsdepartement de fornødne bestemmelser.

Anser departementet det påkrevet at det på statens bekostning optas kart over et havnedistrikt, blir saken å forelegge Stortinget med forslag om bevilgning av det til kartets optagelse nødvendige beløp.

Hvis grensene for et havnedistrikt forandres og nytt kart utferdiges, skal de eldre grenser nøiaktig avmerkes på kartet.

24 juni.

Nr. 8.

§ 3. Havner og farvanns forvaltning.

Overopsynet med havner og farvann tilligger vedkommende regjeringsdepartement og utøves gjennom havnedirektøren. Forsåvidt fyrbelysning og sjømerker angår, utøves det gjennom fyrdirektøren, dog således at havnedirektøren får adgang til å uttale sig på forhånd om saker som vedkommer havnene.

For ethvert havnedistrikt skal det være et havnestyre. Ladestedet Svelvik henhører dog som hittil under kjøpstaden Drammens havnevesen og havnestyre, som ved behandling av saker vedkommende ladestedets havn tiltredes av en i Svelvik bosatt sjøkyndig mann, som med varamann velges av bystyret.

Vedkommende regjeringsdepartement kan oprette havnedistrikter (§ 2) for havner utenom byene, når det finnes påkrevet for å føre tilsyn med arbeider eller for å påse god orden i havnen, og kan likeledes opheve dem hvis forholdene har forandret sig. I begge tilfelle skal herredstyrets erklæring være innhentet på forhånd.

§ 4. Sammensetning av havnestyret i by.

Havnestyret skal i kjøpstæder og ladesteder med eget kommunestyre bestå av:

- a. Borgermesteren. Hvor der er ansatt flere borgermestre bestemmer bystyret hvilken av disse skal inntre i havnestyret. Bystyret kan likeledes bestemme, at en annen kommunal administrasjonschef skal inntre i havnestyret i stedet for borgermesteren. I byer hvor det ikke er ansatt borgermester eller annen kommunal administrasjonschef som kan være medlem av havnestyret, kan vedkommende regjeringsdepartement, efterat bystyrets erklæring er innhentet, beskikke en annen i byen bosatt mann til medlem av havnestyret.
- b. Politimesteren. Vedkommende regjeringsdepartement kan frita politimesteren for å være medlem av havnestyret og beskikke en stedfortreder for ham.
- c. Et medlem med varamann valgt av formannskapet innen dets midte.
- d. To sjøkyndige menn der velges av bystyret, som også velger samme antall sjøkyndige varamenn. Ved beslutning av bystyret kan antallet av de valgte medlemmer og varamenn økes til 4; i dette tilfelle er det dog ikke nødvendig at flere enn to av medlemmene og to av varamennene er sjøkyndige. I et sjøkyndig medlems forfall skal fortrinsvis innkalles en sjøkyndig varamann i hans sted.
- e. Omfatter havnedistriktet større eller mindre deler av landkommuner, kan disse — forsåvidt vedkommende herredstyre fatter beslutning derom — forlange sig representert

i havnestyret med inntil to medlemmer med varamenn, 24 juni.
dog således at det ikke kan være mer enn ett medlem fra Nr. 8.
et og samme herred. Valg av dette medlem med varamann
foretas av vedkommende herredstyre. Er der minst tre
herreder som ønsker sig representert, velger disse tilsam-
men to medlemmer samt varamann for hver av disse.
Valget foregår i dette tilfelle i fellesskap av herredenes
samlede formannskaper. De dermed forbundne utgifter
bæres av herredene selv.

- f. I de byer hvor der er opprettet et av det offentlige godkjent handelskammer, kan vedkommende regjeringsdepartement, etter at bystyrets uttalelse er innhentet, treffe bestemmelse om at handelskammeret kan velge ett medlem av havnestyret med varamann. I de byer hvor handelskammer ikke er opprettet, kan stedets handelsstandsforening inntre i dettes sted og på samme betingelser som ovenfor anført.

Hvis handelskammer eller handelsstandsforening gis anledning til å velge et medlem av havnestyret som foran nevnt, kan vedkommende regjeringsdepartement, etter at bystyrets uttalelse er innhentet, opnevne et medlem av havnestyret med varamann som representant for byens industri- eller fiskerivirksomhet. Departementet avgjør i det enkelte tilfelle om vedkommende skal representere industri- eller fiskerivirksomheten. Byens industri- eller fiskerivirksomheter skal etter offentlig bekjentgjørelse gis anledning til å foreslå før departementet etter innstilling fra havnedirektøren foretar opnevneelse.

- g. I byer hvor den fast ansatte underordnede havnebetjening utgjør minst 5 mann, kan disse la sig representere i havnestyret med en blandt og av den samlede betjening valgt mann med varamann, som deltar i havnestyrets forhandlinger, dog uten stemmerett.

§ 5. Sammensetning av havnestyre uten om by.

Havnestyre utenom byene og i ladesteder som ikke har eget kommunestyre, skal bestå av:

- En av vedkommende regjeringsdepartement opnevnt mann med varamann.
- To av vedkommende herredstyre valgte menn med varamenn som alle skal være sjøkyndige.

Herredstyret kan fatte beslutning om at antallet av valgte medlemmer og varamenn økes til fire, i hvilket tilfelle det ikke er nødvendig at flere enn to medlemmer og to varamenn er sjøkyndige. I et sjøkyndig medlems

24 juni.
Nr. 8.

forfall skal fortrinsvis innkalles en sjøkyndig varamann i hans sted.

c. En representant med varamann for stedets industri- eller fiskerivirksomhet hvis vedkommende regjeringsdepartement bestemmer det, efter at herredstyrets uttalelse er innhentet.

Departementet avgjør i det enkelte tilfelle om vedkommende skal representere industri- eller fiskerivirksomheten. Stedets industri- eller fiskerivirksomheter skal efter offentlig bekjentgjørelse gis anledning til å foreslå før departementet efter innstilling fra havnedirektøren foretar opnevneelse.

Er det i et herred flere steder som har eget havnestyre, og hvor havneavgifter opkreves, kan herredstyret beslutte at et fellesutvalg skal opprettes for herredets havnestyrer, bestående av formennene i de enkelte havnestyrer samt et medlem av formannskapet valgt innen dets midte. Beslutningen må godkjennes av vedkommende regjeringsdepartement, som også utferdiger instruks for fellesutvalget efter forslag av havnedirektøren.

§ 6. Havner og farvann som bestyres av overlosene.

Samtlige havner og farvann som ikke henhører under noget havnestyre, står under tilsyn og bestyrelse av den for distriktet ansatte overlos.

§ 7. Regler om havnestyrets medlemmer og forhandlinger.

Havnestyret velger selv sin formann og varaformann. Borgermesteren (den kommunale administrasjonschef) og politimesteren er pliktige til å motta gjenvalg. For øvrig gjelder de samme regler som for formannskapets ordfører bestemt.

For de av formannskap, by- og herredstyre samt handelskammer valgte medlemmers funksjonstid, uttredelse og gjenvalg gjelder de regler som er fastsatt i kommunallovgivningen for by- og herredstyrets medlemmer.

Formannen sammenkaller havnestyret når han finner det påkrevet, når minst halvdelen av medlemmene foreslår det, eller når havnedirektøren forlanger det.

Havnestyret er beslutningsdyktig når minst halvdelen av de stemmeberettigede medlemmer er til stede, hvoriblandt formannen eller varaformannen og minst ett sjøkyndig medlem.

Bestemmelsene i kommunallovgivningen om by- og herredstyrenes forhandlinger, hvoriblandt reglene om medlemmenes ugildhet, gjøres også gjeldende for havnestyret med de forandringer som er nødvendige av hensyn til havnestyrets spesielle sammensetning og opgave.

Hvis en representant for en landkommune i et byhavnestyre på sitt herreds vegne føler sig brøstholden ved nogen beslutning som er fattet av havnestyret, og som spesielt vedkommer det strøk som fra herredet er innlemmet i havneområdet, kan han forlange at saken skal forelegges vedkommende regjeringsdepartement til avgjørelse. 24 juni. Nr. 8.

Vedkommende regjeringsdepartement avgjør i det enkelte tilfelle hvorvidt noen som er underordnet havnestyret eller er regnskapspliktig overfor dette, kan være stemmeberettiget medlem av havnestyret. Denne bestemmelse skal ikke være til hinder for at et medlem av havnestyre utenom by skal kunne fungere som havnestyrets kasserer eller regnskapsfører.

Ved opprettelse av havnestyre utenom byene skal havnedirektøren utferdige instruks for havnestyrets virksomhet, efter at herredstyret har hatt anledning til å uttale sig.

§ 8. Havnestyrets virksomhet.

Det påligger havnestyret:

- a. Å dra omsorg for at havnen og dens innretninger holdes i forsvarlig stand, å avgi de fornødne bestemmelser om ballastskytning, og å påse at intet foretas som kan være til skade for havnen eller til hinder for ferdselen, samt, med den innskrenkning som er en følge av §§ 9 og 18, bestemme hvilke arbeider som skal utføres for å forbedre havnen eller lette ferdselen.
- b. Å gi regler for god orden i havnen, utferdige instruks for havnevesenets tjenestemenn og føre tilsyn med at de oppfyller sine plikter, samt påse at bestemmelsene i denne lov og gjeldende reglementer overholdes. De nevnte regler og instruks for havnefogden må godkjennes av havnedirektøren.
- c. Å våke over havnevesenets økonomi, føre tilsyn med at dets midler anvendes riktig, og påse at regnskapet, enten det avlegges av havnefogden eller en særskilt tjenestemann, i betimelig tid oversendes borgermesteren eller, hvor sådan ikke er ansatt, til den som by- eller herredstyret måtte bestemme i hans sted, for at det kan bli revidert og decidert som for kommuneregnskaper bestemt.
- d. Å ansette havnevesenets tjenestemenn hvor ikke annet er bestemt ved lov.
- e. Å meddele bevilling til å drive ferje-, fløttmanns- og rute-trafikk innen havnedistriktet. Ved meddelelse av sådan bevilling, som gis for en bestemt begrenset tid, kan havnestyret opstille regler og betingelser, således om største tillatt fart, ruter og takster samt årlig avgift.
- f. Å sørge for at de for havnen gjeldende reglementer og avgiftsregulativer blir trykt i et tilstrekkelig antall eksemplarer.

24 juni.
Nr. 8.

rer og bekjentgjort ved opslag, utdeling og på annen hensiktsmessig måte.

- g. Å gi private tillatelse til å utføre arbeider i eller ved havnen i henhold til § 19.
- h. Å fremkomme med forslag til 1) budgett i henhold til § 9, 2) havneavgifter i henhold til denne lovs 4. kapitel, 3) regler for bruk av ild og lys samt lossing, lastning og lagring av ilds- og eksplosjonsfarlige varer i henhold til § 23.
- i. Å gi regler for losing innen havnen i henhold til § 17, isbrytning i henhold til § 56 og påbud om anvendelse av innskrenket fart innen havnen i henhold til § 52, hvis dette er påkrevet.
- j. Å tilstille havnedirektøren utskrift av forhandlingsprotokollen snarest efter hvert avholdt møte, avskrift av havnekassens årlige budgettforslag, regnskaper og status, minst 3 eksemplarer av samtlige trykte reglementer, avgiftsregulativer etc., samt avskrift av de efter § 15 foretatte befaringsforretninger, tegninger av de byggverk som aktes utført i havnen, alt til den tid og i det omfang som av vedkommende regjeringsdepartement bestemmes.

§ 9. H a v n e k a s s e n s b u d g e t t.

Havnestyret skal hvert år, senest 3 måneder før utgangen av det løpende regnskapsår, avgi til borgermesteren — eller, hvor sådan ikke er ansatt, til formannskapet — forslag til havnekassens budgett for det følgende regnskapsår med fornødne forklaringer.

I budgettet opføres alle havnekassens inntekter og utgifter, deriblandt mulig underskudd fra forrige regnskapsår. Blandt utgiftene opføres et beløp til dekning av tilfeldige og uforutsette utgifter. Beløpet disponeres av havnestyret, som ved regnskapsårets slutt avgir innberetning til by- eller herredstyret om beløpets anvendelse.

Budgettet blir av formannskapet å forelegge by- eller herredstyret til behandling efter følgende regler:

- 1) Må havnekassens budgett opgjøres med underskudd, blir dette i tilfelle å utrede av by- eller herredskassen. By- eller herredstyret kan ta forbehold om at det av by- eller herredskassen ydede beløp skal tilbakebetales hvis havnekassens stilling senere gjør dette mulig.
- 2) By- eller herredstyret kan ikke bevilge av havnekassens midler til andre formål enn av havnestyret foreslått før saken først er behandlet av havnestyret. Kan havnestyret ikke anbefale bevilgningen gitt, og by- eller herredstyret allikevel fatter beslutning herom, avgjør vedkommende regjeringsdepartement saken. Det samme gjelder dersom by- eller herredstyret beslutter nogen bevilgning gitt med

høiere beløp enn havnestyret kan anbefale (se dog punkt 24 juni. 3 b). Nr. 8.

- 3) By- eller herredstyret kan bevilge mindre beløp enn av havnestyret foreslått og, uten hinder av bestemmelsen i punkt 2, bestemme:
 - a. at havnekassens gjeld skal avbetales med et større beløp enn av havnestyret opført og
 - b. at administrasjonsutgifter som lønninger m. v. skal forhøies eller nedsettes, dog med den begrensning som fremgår av § 11.

4) Må lån optas for havnekassens regning, blir saken å behandle efter de for kommunelån gjeldende regler og lånene å garantere av kommunen.

5) Havnekassens midler må bare benyttes til havnens beste, til arbeider for å forbedre havnen og lette ferdseien.

Blir det i årets løp nødvendig å utføre andre arbeider enn de i budgettet opførte, skal havnestyret forelegge saken for by- eller herredstyret til bevilgning av utgiftene. Kan disse dekkes uten vesentlig overskridelse av budgettet, er formannskapetets tillatelse tilstrekkelig.

Twist som måtte opstå mellem havnestyret og by- eller herredstyret i anledning av bestemmelsene i denne paragraf, blir å avgjøre av vedkommende regjeringsdepartement, som, hvor det finner tilfellet tvilsomt, kan forelegge saken for Kongen til avgjørelse.

§ 10. Havnefogders ansettelse.

For ethvert byhavnedistrikt ansettes av vedkommende regjeringsdepartement en havnefoged, efterat innstilling er innhentet fra havnestyret, bystyret og havnedirektøren.

For havnedistrikt utenom byene kan vedkommende herredstyre beslutte at det skal opprettes havnefogedstilling, når trafikens art og størrelse gjør dette påkrevet. Beslutningen må godkjennes av vedkommende regjeringsdepartement, som også i tilfelle ansetter havnefogden, efterat havnestyrets, herredstyrets og havnedirektørens innstilling er innhentet.

Er det i et og samme herred flere havnedistrikter, kan disse underlegges én havnefoged. I så tilfelle avgis den forannevnte innstilling om ansettelse av det i § 5 nevnte fellesutvalg istedenfor av havnestyret.

For de havner og farvann som ikke tilhører noget havnedistrikt, er losoldermennene forpliktet til å forrette som havnefogder, hver innen sitt distrikt. Til losoldermennenes assistanse kan i de enkelte havner av havnedirektøren ansettes havnebetjenter, efterat erklæring er innhentet fra losoldermann og overlos. Disse havnebetjenter har losoldermannen til sin nær-

24 juni. meste foresatte. Deres stilling er ulønnet, medmindre annet Nr. 8. bestemmes av vedkommende regjeringsdepartement.

§ 11. Havnefogdens lønn og pensjon.

Havnefogden lønnes enten med en fast årlig lønn av havnekassen eller med de i § 32 omhandlede havnepenger. Lønnen fastsettes av vedkommende regjeringsdepartement, efterat havnestyrets og by- eller herredstyrets uttalelse er innhentet.

Lønnen kan også bestå i en mindre, fast lønn, hvortil i tilfelle kommer procenter av havnekassens inntekter. Forandringer i lønnen kan ikke foretas uten vedkommende regjeringsdepartements samtykke.

Havnefogden, og i tilfelle hans enke og barn, skal sikres pensjon efter regler som er foreslått av havnestyret og by- eller herredstyret, og godkjent av vedkommende regjeringsdepartement. Reglene kan inneholde bestemmelse om aldersgrense.

Kongen kan gjøre undtagelse fra bestemmelsen om pensjoneringsplikt hvor havnefogden ved denne lovs ikrafttreden, eller ved sin ansettelse, har fylt 50 år, eller hvor forholdene for øvrig tilsier det.

§ 12. Havnefogdens plikter.

Det påligger havnefogden i tilfelle med den begrensning som fremgår av bestemmelsene i §§ 13 og 14, å lede havnens daglige drift og forvaltning efter den instruks som utferdiges av havnestyret og herunder påse at gjeldende lov og reglement overholdes.

Han deltar i havnestyrets møter — dog uten stemmerett — og har selv eller gjennom sine underordnede tjenestemenn, om det forlanges, å iverksette havnestyrets beslutninger. Han kan forlange sin opfatning av en sak som angår hans spesielle gjøremål, tilført protokollen, hvis han ikke er enig i havnestyrets beslutning.

Efter innhentede uttalelser fra havnestyre og bystyre kan Kongen bestemme, at det for større byhavner ansettes en øverste administrasjonssjef for havnens anliggender på samme måte som foran for havnefogden bestemt. I disse havner ansettes det i så tilfelle ikke havnefoged efter denne lov. For administrasjonssjefens virksomhet og rettigheter gjelder de i denne lov for havnefogden fastsatte bestemmelser hvis intet annet fastsettes ved den med havnedirektørens approbasjon utferdigede instruks. Ansettes det administrasjonssjef i en havn, hvor det tidligere er ansatt havnefoged, kan vedkommende regjeringsdepartement efter forslag fra havnestyret utferdige de bestemmelser som anses påkrevet inntil der inntreder ledighet i havnefogedstillingen.

§ 13. Havnefogden som leder av havnevesenets regnskapsvesen og arbeider. 24 juni.
Nr. 8.

Efter at havnestyrets uttalelse er innhentet, kan bystyret eller herredstyret beslutte å frita havnefogden for å føre havnevesenets regnskap og bestyre de arbeider som utføres for havnevesenets regning samt å henlegge disse gjøremål under andre tjenestemenn som ikke behøver å være havnefogdens underordnede. Beslutningen må stadfestes av vedkommende regjeringsdepartement for å bli gyldig.

§ 14. Havneingeniør.

Efter forslag av havnestyret kan by- eller herredstyret, hvor det finnes påkrevet av hensyn til de tekniske arbeider i havnen, beslutte ledelsen av disse arbeider henlagt under en særskilt havneingeniør og fastsette dennes lønn. Havneingeniøren ansettes av havnestyret og deltar i havnestyrets møter, dog uten stemmerett.

§ 15. Havnebefaring.

Minst én gang årlig skal der avholdes havnebefaring for å undersøke om der er foregått nogen oppgrunning eller forandring som kan være til hinder for ferdseien, om private og offentlige brygger, (kaier), byggverk, anlegg, merker og fortøyningsinnretninger er i forsvarlig og uforandret stand og om der uten tillatelse efter §§ 19 og 20 er opført noget byggverk eller anlegg.

I befaringen deltar havnefogden, losoldermannen, hvis ikke denne tillike er havnefoged, en eller to loser samt lederen av det tekniske arbeide i havnen.

Om befaringen innsendes snarest mulig til havnestyret en rapport, hvori anføres resultatet av de foretatte undersøkelser ledsaget av mulige forslag til avhjelp av påviste mangler. Til rapporten, som underskrives av samtlige ovennevnte befaringsdeltagere, kan hver enkelt deltager gjøre de tilføielse han finner påkrevet.

For den (de) i befaringen deltagende los (loser) fastsetter havnestyret en passende godtgjørelse av havnekassen, som også for øvrig dekker de med befaringen forbundne utgifter til båt, redskap o. l.

§ 16. Losoldermannens plikter som havnefoged i havner utenom byene.

Losoldermannen har i sin egenskap av havnefoged for havner og farvann som ikke er underlagt noget havnestyre, å iakttta bestemmelsene i denne lov samt å rette sig efter de reglementer og instruksjoner som utferdiges av overlosen med havnedirektørens godkjennelse.

Losoldermannen skal i forening med to loser, på de tider og i det omfang som bestemmes av overlosen med havnedirek-

- 24 juni. tørenes godkjennelse, foreta befaring og gjøre innberetning
 Nr. 8. herom. Kongen avgir bestemmelse om hvilken godtgjørelse av statskassen losoldermannen og losene skal erholde under disse befaringer.

§ 17. Havnelosing.

Havnestyret kan, ved beslutning som for å bli gyldig må vedtas av bystyret (herredstyret) og stadfestes av vedkommende regjeringsdepartement, bestemme at fartøi av minst 70 bruttotonn drektighet innen havnen skal benytte havnelos i det omfang og på den måte som bestemmes i beslutningen.

I beslutningen skal takst for benyttelse av losen fastsettes. Rutegående fartøier med fast los ombord, fritas for benyttelsen av havnelos, såfremt ikke særlige omstendigheter taler derimot.

Havneloser antas og avskjediges av havnestyret efter forslag av havnefogden.

Kapitel 2.

Om havnene og deres bruk.

§ 18. Departementets samtykke til visse anlegg. Havnedistrikter med felles innseiling.

Når noget arbeide aktes utført som kan medføre:

- a. forandring av elveløp eller strømforhold,
- b. sådan innskrenkning i farvannet at det kan bli til hinder for ferdseien,
- c. hindringer for de foranstaltninger som er iverksatt eller vites å være påtenkt til landets forsvar,

skal vedkommende regjeringsdepartements samtykke innhentes før arbeidet påbegynnes. Er det tvil om hvorvidt arbeidet er av den nevnte beskaffenhet, skal saken innsendes til departementet.

Hvor flere havnedistrikter har felles innseiling, eller innseilingen til et havnedistrikt må foregå gjennom et annet, kan Kongen fastsette de nærmere regler for det felles fartsløps benyttelse, bestemme hvilke arbeider skal utføres i fartsløpet for å lette og sikre seilasen, samt hvorledes utgiftene hermed skal fordeles mellem de interesserte havnekasser eller dekkes ved spesielle avgifter. Vedkommende havne- og bystyres (herredstyres) uttalelse skal innhentes før beslutningen fattes. I eller ved et sådant fartsløp må ikke foretas noget arbeide eller anlegg uten vedkommende departements samtykke.

§ 19. Anlegg i byhavner.

I byhavner må ingen opføre noget byggverk, utføre noget anlegg, foreta nogen opfylling eller utdypning eller gjøre nogen forandring med eldre byggverk eller anlegg uten dertil å ha er-

hvervet tillatelse av havnestyret, som har å avgjøre om det påtenkte arbeide vil være til skade for havnen eller ferdselen på eller ved denne eller til hinder for den fremtidige utbygning av havnen efter de av Stortinget eller havne- og bystyre vedtatte planer. Til enhver tillatelse kan havnestyret knytte betingelse om at anlegget skal være utført innen en nærmere fastsatt frist og skal fjernes når det forlanges, eller at havnevesenet skal kunne overta det for bygningsverdien efter skjønn, hvis byggverket vil være til hinder for iverksettelsen av vedtatte planer for havnens utbygning eller utnyttelse. Hvis byggverket er bestemt til eller står åpent for almindelig ferdsel, kan havnestyret gi bestemmelser om materialdimensjoner, byggemåte og fornødne sikkerhetsforanstaltninger. Er arbeidet av den beskaffenhet som er omhandlet i § 18, må vedkommende regjeringsdepartements samtykke innhentes.

24 juni.
Nr. 8.

Andragende til havnestyret om sådan tillatelse skal inneholde beskrivelse av arbeidet, ledsaget av fullstendige tegninger, og innsendes i 2 eksemplarer, av hvilke det ene blir beroende hos havnestyret. Havnefogden og eventuelt havneingeniøren skal avgi uttalelse om andragendet. Sådan uttalelse skal også foreligge når det gjelder havnestyrets egne arbeider i havnen.

Hvis nogen har foretatt arbeide som ovenfor anført uten å ha erhvervet den fornødne tillatelse, straffes han med bøter og er dertil på forlangende pliktig til å bortta det opførte.

Den som har fått sitt byggeandragende avslått og mener sig forurettet ved havnestyrets eller departementets avgjørelse, kan forlange saken forelagt Kongen. Det samme gjelder om der til en tillatelse er knyttet betingelser som vedkommende ikke finner å kunne vedta.

Eier av sådant byggverk eller anlegg som foran nevnt er pliktig til å holde det forsvarlig vedlike og etterkomme havnestyrets pålegg herom. Undlatelse herav straffes med bøter. Politiet skal derhos efter havnestyrets anmodning nedlegge forbud mot byggverkets eller anleggets benyttelse, inntil det forlangte vedlikeholdsarbeide er tilfredsstillende utført. Eieren er ansvarlig for enhver skade der måtte opstå som følge av mangelfull utførelse eller utilfredsstillende vedlikehold.

Havnestyret har rett til å bortta underbygning som har henligget ubenyttet i 5 år, og som finnes å være til skade for havnen eller ferdselen, hvis ikke eieren innen en av havnestyret fastsatt frist selv har fjernet den. Havnestyret har fortrinsrett til dekning av de med borttagelsen forbundne utgifter i det som underbygningen innbringer ved salg.

Havnestyrets myndighetsområde opover land omfatter alle anlegg, byggverk og grunnarealer som tilhører vedkommende havnevesen eller forvaltes av dette samt alle offentlige og private

24 juni. anlegg og byggverk som grenser umiddelbart til havnen. For
 Nr. 8. ubebygget sjøgrunn dannes grensen for havnestyrets myndighets-
 område opover land, hvor intet annet er bestemt, av høieste
 ordinære springhøivanns-linje. Myndighetsområdet kan etter
 forslag fra havne- og bystyre med Kongens godkjennelse ut-
 vides til også å omfatte arealer og byggverk ovenfor nevnte
 høivannslinje.

§ 20. Anlegg i havner utenom byene.

Bestemmelsene i § 19 gjelder også i havnedistrikter utenom
 byene, og for øvrig i havner og trange og grunne farvann hvor
 det er almindelig ferdsel, med følgende forandringer:

Tillatelse til anleggets utførelse gis av havnedirektøren,
 som herunder, foruten å ta hensyn til de i § 19 nevnte forhold,
 også skal påse at arbeidet ikke vil bli til hinder for en fremtidig
 utbygning av havnen efter de planer som måtte være utarbeidet
 eller påtenkt av Statens havnevesen eller kommunalt havne-
 vesen. Hvis det kan være mulighet for at arbeidet vil bli til
 hinder for utbygningen av havnen, kan havnedirektøren til
 tillatelsen knytte betingelse om at anlegget i så fall skal fjer-
 nes. Andragende om byggetillatelse med beskrivelse og teg-
 ninger av anlegget innsendes gjennom havnestyret, eller, hvor
 sådant ikke er oprettet, gjennom losoldermannen og overlosen,
 til havnedirektøren.

§ 21. Ballast.

Ballast må ikke kastes ut i havner eller grunne og trange
 farvann utenom de dertil bestemte steder. For øvrig er det
 tillatt å kaste ballast når dybden er 40 meter eller derover.
 Ballast som oplegges på land, må henlegges således at den ikke
 kan gli eller skylles ut i sjøen.

Det påligger loser og havneloser å anmelde enhver ulovlig
 ballastskytning eller utkasting av avfall eller urenslighet (§ 24),
 når de blir vitende herom.

Ulovlig utkasting av ballast straffes med bøter, som fast-
 settes vesentlig efter fartøiets størrelse.

§ 22. Havnemyndighetenes pålegg og havnereglementer.

På havnen og havnen tilhørende grunnarealer og anlegg
 har enhver å rette sig efter havnemyndighetenes pålegg og
 de gjeldende reglementer. Særlig blir å iaktta at man så vidt
 mulig undgår å komme i veien for noget fartøi ved dets an-
 komst eller avgang, eller ved fortøining og forhaling i havnen.
 Dersom et pålegg ikke efterkommes, har vedkommende havne-
 myndighet efter forutgående advarsel rett til å kaste løs eller
 efter omstendighetene kappe varp, spring, landtau eller lignende,
 når det er nødvendig for å forebygge uorden eller skade.

Den som i de forannevnte tilfelle handler mot nogen havne-

myndighets pålegg eller de gjeldende reglementer, straffes med bøter, og er ansvarlig for den derved forvoldte skade. 24 juni.
Nr. 8.

§ 23. Vedtekter for bruk av ild og lys samt regler for ilds- og eksplosjonsfarlige varers behandling.

Efter forslag av havnestyret skal bystyret (herredstyret) innen et år efter denne lovs ikrafttreden gi almindelige vedtekter for bruk av ild og lys i havnen samt regler for lastning, lossing og lagring av ilds- og eksplosjonsfarlige varer. Havnestyret tiltredes under behandlingen av disse saker av lederen for stedets brandvesen, hvis sådant er opprettet. Vedtektene og reglene, og senere forandringer i disse, må stadfestes av vedkommende regjeringsdepartement for å bli gyldige. De skal kunngjøres ved trykte plakater og på annen hensiktsmessig måte.

Også på steder hvor havnestyre ikke er opprettet, kan herredstyret efter forslag av overlosen gi vedtekter og regler som foran nevnt. Også disse vedtekter og regler må stadfestes av vedkommende regjeringsdepartement.

Vedtekter som er gitt i henhold til eldre lovbestemmelser blir gjeldende inntil nye er stadfestet av vedkommende regjeringsdepartement.

Overtredelse av de i henhold til denne paragraf gitte vedtekter og regler straffes med bøter, hvor ikke strengere straff kan anvendes efter den almindelige straffelov.

§ 24. Forurensning av havner og farvann.

Avfall og urenslighet må ikke utkastes i havner og trange eller grunne farvann som benyttes til almindelig ferdsel, eller henlegges på isen eller stranden så nær flodmål at det kan befryktes å bli ført ut i sjøen. Forbudet gjelder også vassdrag som står i forbindelse med en havn, når det utkastede av strømmen kan bli ført ut i denne. Havnemyndighetene kan nedlegge forbud mot utpumpning av olje i havnen, likesom kloakker eller andre avløpsrenner kun må ledes ut i et havnedistrikt efter konferanse med havnestyret, som kan opstille de nærmere betingelser. Fra foranstående bestemmelser kan havnemyndighetene tillate sådanne undtagelser som ikke kan medføre skadelige følger for havnen.

Forsåvidt det i fiskeridistriktene har vært sedvanlig å utkaste fiskeavfall i havnene, kan dette fremdeles skje, inntil vedkommende regjeringsdepartement anderledes bestemmer, efterat erklæring er innhentet fra havnestyre (overlos) og by- eller herredstyre. I havner som er utdypet ved mudring, skal dog utkasting av fiskeavfall være forbudt.

Overtredelse av bestemmelsene i denne paragraf eller av de i henhold til samme utferdigede forbud straffes med bøter.

24 juni.
Nr. 8.

Kapitel 3.

Om fortøiningsinnretninger, fyrbelysning og merker.

§ 25. Fortøiningsinnretningers, fyrs og merkers bestyrelse.

Fortøiningsinnretninger, fyrbelysning og merker bestyres og tilses, på de steder hvor det er havnestyre, av dette. Utenfor disse steder påligger bestyrelse og tilsyn de tjenestemenn som Kongen bestemmer, og losoldermenn, havnebetjenter og loser er pliktige til å være dem behjelpelige hermed.

§ 26. Avståelse av grunn til fortøininger, fyr og merker.

Når det for statens eller en kommunes eller et havnevesens regning finnes nødvendig å anbringe fortøiningsinnretning, fyrbelysning eller merke (§ 29), er eieren, forsåvidt vedkommende regjeringsdepartement har gitt samtykke til foretagendet, pliktig til å finne sig i den skade som innretningen måtte medføre for hans eiendom, mot erstatning, der i mangel av overenskomst bestemmes ved skjønn som for ekspropriasjonssaker til enhver tid bestemt.

§ 27. Erstatning for private fortøininger.

Dersom eieren av den grunn på hvilken en fortøiningsinnretning skal anbringes, har nogen sådan innretning av hvilken han har inntekt, og som er så nærliggende at inntekten skjønnes å ville avta som følge av det nye anlegg, skal det tas hensyn hertil ved ansettelsen av erstatning efter § 26.

§ 28. Fortøiningsavgift.

Avgifter for bruken av fortøiningsinnretninger erlegges i henhold til bestemmelsene i denne lovs § 40.

§ 29. Fyrbelysning og merker.

Fyrbelysning og merker for å betegne grunner eller veilede i farvannet anbringes og vedlikeholdes, på steder hvor det er havnestyre, av dette for havnekassens regning, med iakttagelse av de regler som vedkommende regjeringsdepartement har gitt i denne anledning. Utenfor disse steder anordner departementet, eller den det dertil bemyndiger, hvorledes fyrbelysning og merker skal anbringes og innrettes.

I farvann som benyttes til almindelig ferdsel, må hverken fyrbelysning eller merker anbringes uten havnestyrets eller departementets tillatelse. Overtredelse av denne bestemmelse straffes med bøter.

§ 30. Forandring av merker og fortøiningsinnretninger.

I merke — ballastmerke derunder innbefattet — må båt eller annet ikke fastgjøres. Heller ikke må offentlig fortøiningsinnretning borttas, flyttes eller forandres uten samtykke

av den myndighet som innretningen i henhold til § 25 — jevnfør 24 juni.
§ 3 — hører inn under. Overtredelse av disse bestemmelser Nr. 8.
straffes med bøter, hvorhos den skyldige, i det tilfelle som forrige
punktum omhandler, er pliktig til å gjenoprette det tidligere
forhold efter vedkommende myndighets nærmere bestemmelse.
Skjer skade, kommer lovgivningens almindelige straffebestem-
melser og de almindelige erstatningsregler til anvendelse.

Kapitel 4.

Om havneavgifter.

§ 31. Betydningen av visse i loven nevnte
betegnelser.

Hvor ikke annet uttrykkelig er bestemt, menes med tonn
i denne lov og de i henhold til den utstedte avgiftsregulativer
brutto registertonn.

Tonnasjen av fartøier som ikke er målt, bestemmes av havne-
fogden efter skjønn.

Som lossing eller lastning efter nærværende lov anses det
ikke når varer avleveres eller innlastes i mindre mengder enn
2 vekttonn.

Hvor ordet fartøi er anvendt i denne lov, omfatter det også
båt, pram, lekter og farkoster av enhver slags. Opstår det tvil
om hvad det skal forstås med fartøi, avgjøres dette med bin-
dende virkning av vedkommende regjeringsdepartement.

§ 32. Havnepenger.

Med de nedenfor nevnte innskrenkninger skal ethvert
fartøi som anløper en byhavn, erlegge følgende betaling, som
benevnes havnepenger, og som tilfaller havnefogden, forsåvidt
denne ikke er satt på fast lønn, i motsatt fall havnekassen:

Av fartøi under 25 bruttotonns drektighet	kr. 0,40
—»— på 25 til og med 49 bruttotonn	» 1,00
—»— på 50 —»— 100 —»—	» 1,60

og videre 30 øre pr. 50 bruttotonns drektighet

	eller del derav til	1 000 bruttotonn
—»— 40 — 100 —»—		2 000 —
—»— 30 — 100 —»—		5 000 —
—»— 20 — 100 —»—		10 000 —

Høieste avgift kr. 30,00.

Avgiften erlegges bare én gang for ankomst og avgang
tilsammen.

Fartøi som anløper en havn oftere enn én gang i løpet av
7 dager, erlegger der kun én gang havnepenger for dette tidsrum.

Fartøi som går i regelmessig rute eller anløper havnen kun
for kull-, olje- eller vannforsyning samt proviantering, eller kun
for å ta ombord eller ilandsette passasjerer, erlegger havnepenger

24 juni. kun med en fjerdedel av forannevnte satser. Dersom fartøiet Nr. 8. på et sted lossar eller laster så mange fra utlandet ankomme eller til utlandet bestemte varer at de optar minst en halvdel av skibets nettodirektighet, eller bestøver minst 100 tonn, skal den omstendighet at det går i regelmessig rute ikke fritta det for å erlegge fulle havnepenger. Hvorvidt et fartøi går i regelmessig rute avgjøres i tvisttilfelle av vedkommende regjeringsdepartement.

Turist- og lystfartøier som med betalende selskaper eller passasjerer eller i leiet tjeneste anløper norsk havn, skal erlegge fulle havnepenger. Om et fartøi skal betraktes som turistfartøi (lystfartøi) eller ikke, avgjøres i tvisttilfelle av vedkommende regjeringsdepartement.

Fartøi over 50 tonn bruttodirektighet som ligger i en havn uavbrutt i over 30 døgn, skal for hver påbegynt ny periode av 60 døgn betale havnepenger med en fjerdedel av de forannevnte satser.

På steder hvor havnefogden har fast lønn (§ 11) og havnepengene inngår i havnekassen, kan vedkommende regjeringsdepartement etter beslutning av havnestyret og bystyret bestemme at havnepengene nedsettes eller helt bortfaller.

§ 33. Fritagelse for havnepenger.

Fritatt for å erlegge havnepenger etter § 32 er:

- a) De i § 34 nevnte fartøier.
- b) Fartøier under 15 bruttotonn direktektighet.
- c) Fartøi som anløper havnen kun for ordre, for å ta ombord eller landsette los, på grunn av motvind, storm, skade eller nødtilstand når opholdet ikke varer over 2 døgn og fartøiet herunder ikke laster eller lossar eller tar ombord skibsfornødenheter eller passasjerer.
- d) Fartøi som anløper havnen for reparasjon, eftersyn eller besiktigelse ved derværende verksted, fartøi på prøve- eller besiktigelsestur, bergnings- og isbryterfartøier når det av deres innredning og utrustning tydelig fremgår hvilket formål de er bestemt til, lystfartøier når de ikke fører betalende selskaper eller passasjerer eller går i leiet tjeneste.
- e) Krigsfartøier, så vel utenlandske som norske, samt fartøier tilhørende den norske eller fremmed stat når de ikke anvendes til befordring av gods eller passasjerer mot godtgjørelse eller drives av statens forretningsmessige virksomheter.

§ 34. Spesiell havneavgift.

I kjøpstæder og ladesteder kan bystyret, etter forslag av havnestyret og med vedkommende regjeringsdepartements

stadfestelse, fatte beslutning om en avgift til havnekassen av følgende fartøier, som ikke betaler avgift efter § 32: 24 juni.
Nr. 8.

- a) Fartøier som henligger i havnen og som benyttes til bosted, lagring av varer, handels- eller industrivirksomhet (flytedokker undtatt) eller lignende. Avgiften kan fastsettes pr. måned eller år og beregnes pr. stykke eller efter bruttotonnasje.
- b) Fartøier som hovedsakelig benyttes innen havnedistriktet og omliggende farvann. Avgiften pr. år for disse fartøier fastsettes under hensyntagen til deres størrelse og anvendelse.
- c) Ro-, motor- og seilbåter, som hovedsakelig anvendes til lystseilas, kan pålegges en avgift pr. år når vedkommende havnevesen har eller har hatt utgifter til anlegg av havn eller fortøiningsinnretninger for disse fartøier eller bekoster det nødvendige opsyn. Avgiften fastsettes pr. fartøi, og dens størrelse skal avhenge av havnevesenets utgifter, båt plassens beliggenhet og fartøiets størrelse.
- d) Fartøier som anvendes til erhvervsmessig fiske kan pålegges en avgift som ikke må overstige kr. 2,00 pr. måned eller kr. 15,00 pr. år. Årsavgift blir å anvende for fartøier som er hjemmehørende innen havnedistriktet, og månedsavgift for andre fiskefartøier som benytter havnen i mere enn 3 dager.
- e) Luftfartøier som starter eller går ned innen havnedistriktet, kan pålegges avgift til havnekassen når lufttrafikken påfører denne utgifter til havneopsyn, anlegg av spesiell art eller hindrer havnens sedvanlige bruk.

§ 35. Bryggeavgift.

Takst for benyttelse av brygge med eller uten vareskur fastsettes av vedkommende regjeringsdepartement hvis bryggen tilhører staten, men av by- eller herredstyre med departementets stadfestelse hvis den tilhører en kommune eller er opført for havnevesenets regning. Er det havnestyre på stedet, skal dette fremkomme med forslag til takster i sistnevnte tilfelle.

Kontrakt om hel eller delvis bortleie av en kommunes eller et havnevesens bryggeanlegg for årsavgift, således at de på stedet ellers gjeldende bryggeavgifter ikke erlegges ved benyttelsen av den bortleiede brygge, må for å bli gyldig stadfestes av vedkommende regjeringsdepartement. Det samme gjelder fornyelse av sådan kontrakt.

Fartøier tilhørende staten, og som ikke anvendes til befording av gods eller passasjerer mot godtgjørelse eller drives av statens forretningsmessige virksomheter, er fritatt for å erlegge bryggeavgift.

24 juni.

Nr. 8.

§ 36. Tonnasjeavgift.

Efter forslag av havnestyret kan bystyret fatte beslutning om at fartøi som losser eller laster i havnen, skal svare en avgift til stedets havnekasse. Avgiften må ikke overstige følgende beløp:

1. Av fartøi som alene losser eller laster varer som er ankommet fra eller bestemt til utlandet, 28 øre for hver registertonn varene efter opgave fra tollvesenet optar.
2. Av fartøi som alene losser eller laster varer som er ankommet fra eller bestemt til innenriks sted, av de første 250 brutto registertonns drektighet 5 øre pr. tonn og av den overskytende tonnasje 6 øre pr. brutto registertonn. Ved fastsettelsen av lavere satser skal satsen for de første 250 brutto registertonn alltid utgjøre $\frac{5}{6}$ av satsen for de deretter følgende, avrundet opad eller nedad til nærmeste halve øre. Produkter fra havet, eller fra ubebodde strekninger i polaregnene, blir, hvis de innføres direkte derfra, å anse som varer der er ankommet fra innenriks sted.
- Avgiften erlegges i intet fall mer enn én gang for lossing og én gang for lastning i hver måned. For fartøi som er under 40 bruttotonns drektighet, bortfaller denne avgift, og bystyret kan beslutte at denne fritagelse utstrekkes til fartøier av inntil 70 bruttotonns drektighet. For fartøi som går i regelmessig rute, nedsettes den til en fjerdedel. Hvorvidt et fartøi går i regelmessig rute avgjøres i tvisttilfelle av vedkommende regjeringsdepartement.
3. Av fartøi som losser eller laster både varer som er ankommet fra eller bestemt til utlandet, og varer som er ankommet fra eller bestemt til innenriks sted, svares særskilt for hver reise alene avgift enten efter nr. 1 eller nr. 2 og i hvert tilfelle efter den regel som for lossing og lastning til sammen gir det største avgiftsbeløp.
4. Av turist- og lystfartøier som anløper havnen med betalende selskaper eller passasjerer eller i leiet tjeneste, 12 øre pr. brutto registertonn drektighet. Denne avgift erlegges selv om der ikke losses eller lastes i havnen. Om et fartøi skal betraktes som turistfartøi (lystfartøi) eller ikke, avgjøres i tvisttilfelle av vedkommende regjeringsdepartement.

Fritatt for den i nærværende paragraf bestemte avgift er:

1. Krigsfartøier, så vel utenlandske som norske.
2. Fartøier i så vel den norske som fremmed stats tjeneste hvis de ikke fører gods eller passasjerer mot godtgjørelse eller anvendes av statens forretningsmessige virksomheter.

Angående avgiftens beregning fastsetter vedkommende 24 juni. regjeringsdepartement de fornødne reglementariske forskrifter; Nr. 8. de nærmere regler for dens opkreving og erleggelse som finnes nødvendige, bestemmes av bystyret efter forslag av havnestyret.

De i henhold til nærværende paragraf fattede beslutninger må, for å bli gyldige, stadfestes av vedkommende regjeringsdepartement.

Efter andragende fra bystyret kan det pålegges vedkommende tolloppbørselsbetjent å opkreve avgiften i det omfang og mot den godtgjørelse som vedkommende regjeringsdepartement bestemmer. Tolloppbørselsbetjenten har å avgi regnskap til havnestyret, og er underkastet samme forpliktelser og ansvar som gjelder for hans øvrige oppbørsler.

§ 37. Vareavgift.

Efter forslag av havnestyret, hvor sådant er opprettet, kan by- eller herredstyret fatte beslutning om at der skal erlegges avgift av varer som bringes ombord eller i land over kommunens eller havnevesenets brygger. Beslutningen må stadfestes av vedkommende regjeringsdepartement, som også kan fastsette tilsvarende avgift for varer som føres over staten tilhørende brygge, efter forslag fra den myndighet bryggen hører inn under.

På samme måte kan avgift pålegges varer som overføres fra et fartøi til et annet uten å passere bryggen, hvis et av fartøiene ligger ved denne. Avgiften må i så fall ikke opkreves med mer enn tredjedelen av hvad det er bestemt for varer som føres over bryggen.

Fritatt for vareavgift er:

- a) passasjerenes bagasje,
- b) proviant, kull, olje og andre skibsfornødenheter som innlastes til fartøiets eget behov,
- c) ballast,
- d) postforsendelser.

§ 38. Trafikkavgift.

Efter forslag av havnestyret kan bystyret fatte beslutning om at det til havnekassen skal erlegges en trafikkavgift av varer som innføres over havnen fra utlandet. Beslutningen må stadfestes av vedkommende regjeringsdepartement. Avgiften opkreves av tollvesenet som plikter å avlegge regnskap til havnestyret.

Tollvesenet skal også i den utstrekning departementet bestemmer opkreve trafikkavgift av varer som innføres over land fra utlandet. Avgiften som fastsettes av departementet skal avpasses efter de for innførsel over havnene gjeldende satser og stort sett ikke overstige disse. De ved denne avgift innkomne

24 juni. midler inngår i et fond som forvaltes av departementet eller Nr. 8. den det dertil bemyndiger. Fondet skal dekke tollvesenets utgifter med opkreving av trafikkavgifter og for øvrig anvendes til fremme av skibsfarts- og havneforhold efter Stortingets bestemmelse. Dog skal trafikkavgift av postforsendelser tilfalle vedkommende havnekassee uansett hvorledes de er innført.

Skulde det vise sig at forannevnte trafikkavgift på varer som innføres over havnen fra utlandet sammen med avgiftene efter §§ 32, 34, 35, 36 og 37 ikke er tilstrekkelig til dekning av havnekassens nødvendige utgifter, kan vedkommende regjeringsdepartement — efter begrunnet forslag fra havnestyret, vedtatt av bystyret — bestemme at det også skal erlegges trafikkavgift til havnekassen av varer som utføres over havnen til utlandet. Angående avgiftens opkreving gjelder hvad foran er bestemt for trafikkavgift av varer som innføres over havnen fra utlandet.

Varer som forsendes med skib på tollpass fra en havn til en annen, belastes kun med $\frac{1}{2}$ trafikkavgift i hver av havnene. Varer som innføres fra utlandet og igjen utføres dertil efter den hele tid mellem innførsel og utførsel å ha vært under tollvesenets kontroll, belastes ikke med trafikkavgift for utgående. For varer som sendes mellom utenlandske steder i transitt over norsk havn, kan det fastsettes særskilte takster.

For varer som innlegges på frilager eller transittoplag, og for varer som tas på kredittoplag, erlegges trafikkavgift for inngående ved fortolling, videreforsendelse på tollpass eller ved gjenutførsel. For kredittoplagsvarer som overføres fra kredittoplag til kredittoplag, transittoplag, frilager eller frihavn, som hører under annet tollsted enn det kredittoplag, hvorfra overføringen skjer, erlegges trafikkavgift for inngående ved overføringen.

Fritatt for trafikkavgift er:

- a) Passasjerenes bagasje.
- b) Postforsendelser, hvis departementet så bestemmer.
- c) Varer som er bedrevet og derfor tilintetgjøres under tollvesenets kontroll.
- d) Skibsfornødenheter som kull, olje, proviant o. l. til fartøiets eget bruk.
- e) Varer som på grunn av lastens forskyvning, omstuing eller lignende grunner foreløbig losses for siden igjen å innlastes i samme skib.

§ 39. Spesiell vareavgift.

Er ikke de i foranstående paragrafer i dette kapitel nevnte avgifter tilstrekkelige til dekning av havnekassens beregnede nødvendige utgifter, kan der undtagelsesvis pålegges avgift til havnekassen av varer som losses eller lastes innen havne-

distriktet over privat brygge, eller når brygge overhodet ikke 24 juni.
benyttes. Begrunnet andragende herom innsendes av havne- Nr. 8.
styret gjennom bystyret, som ledsager det med sin uttalelse.
Kongen avgjør i det enkelte tilfelle om der foreligger særegne
omstendigheter som berettiger til sådan avgift. Avgiftssatsene,
som skal avpasses efter den betydning havneanleggene har for
de enkelte bryggeiere eller trafikanter, må stadfestes av ved-
kommende regjeringsdepartement for å bli gyldige.

Fritatt for vareavgift efter denne paragraf er varer som
bare transporteres innen havneområdet.

§ 40. Fortøiningsavgift.

For enhver fortøiningsinnretning som er forsynt med be-
hørig hjemmelsbrev, eller anbragt ved offentlig foranstaltning,
skal der for bruken erlegges betaling efter følgende maksimums-
satser, såfremt der ikke er nogen særskilt for tilfellet gjeldende
bestemmelse:

- a) For hver gang et fartøi fortøier i en fortøiningsinnretning,
erlegges betaling efter følgende satser, som tillater fartøiet
å benytte fortøiningsinnretningen i inntil 2 måneder, dog
uten avbrytelse:

Fartøi

under 25 brutto registertonn	kr. 1,00
fra 25 til og med 74	2,00
» 75 — » — 149	3,50
» 150 — » — 249	5,00
» 250 — » — 374	6,00
» 375 — » — 499	7,00
» 500 — » — 599	8,00
» 600 — » — 699	9,00
» 700 — » — 799	10,00
» 800 — » — 899	11,00
» 900 — » — 1000	12,00

og videre kr. 0,40 i tillegg for hvert 100 brutto registertonn
inntil 10 000 brutto registertonn. For fartøi derover
kr. 48,00.

- b) Når fortøiningsinnretningen kun benyttes til varpning eller
til å anlegge et spring for å bringe fartøiet under seil eller
for å manøvrere innen havnen til kai eller lignende: en
tredjedel av ovenanførte betaling.
- c) Når fartøiet henligger over 2 måneder: for hver 3 måneder
eller del derav i hvilke innretningen derefter benyttes,
likeså meget som for de 2 første måneder fastsatt.
- d) De under punkt a nevnte avgiftssatser kan forhøies inntil
det dobbelte, nedsettes eller helt sløifes eller også erstattes
- Norsk Lovtidende, 1ste avd., nr. 26, 1933.

24 juni.
Nr. 8.

med bestemte avgifter pr. måned eller år, efter forslag av havnestyret, vedtatt av by- eller herredstyret og stadfestet av vedkommende regjeringsdepartement. For fartøier som anvendes i erhvervsmessig fiske, skal der alltid fastsettes en bestemt avgift pr. måned eller år som foran nevnt. Samme bestemmelse gjelder også fartøier som er nevnt i § 33, litr. b. Departementet kan også bestemme at betaling for bruken av fortøiningsinnretninger som tilhører staten, skal bortfalle.

Fartøi som har feste i trær, stener eller andre naturlige fortøiningssteder, skal, når disse er nærmere enn 170 meter fra en med behørig hjemmelsbrev stadfestet fortøiningsinnretning, erlegge den under punkt a bestemte avgift like så fullt som om fartøiet var gjort fast i fortøiningsinnretningen. Finnes der flere kunstige fortøiningsinnretninger innenfor en avstand av 170 meter fra et benyttet naturlig festested, kommer avgiften til like deling mellom eierne av innretningene.

Loven av 9 august 1839 angående skipsavgifter i Langesundsfjorden, så vel som de for enkelte steder før 1894 for øvrig vedtatte takster for bruk av fortøiningsinnretninger, blir fremdeles gjeldende.

Fritatt for å erlegge fortøiningsavgift er:

- a) Krigsfartøier, så vel norske som utenlandske.
- b) Fartøi i den norske eller fremmed stats tjeneste når det ikke anvendes til å føre gods eller passasjerer mot godtgjørelse eller drives av statens forretningsmessige virksomheter.
- c) Fartøi som erlegger avgift i henhold til § 35 (bryggepenger).

Så snart et fartøi er fortøiet ved en festighet, er føreren forpliktet til å erlegge den bestemte betaling. Skjer dette ikke, og det heller ikke stilles antagelig sikkerhet, er eieren av fortøiningsinnretningen, eller den som handler på eierens vegne, berettiget til å kaste løs fortøiningen.

§ 41. Isavgift.

Hvor det finnes nødvendig å treffe særskilte foranstaltninger til forebyggelse eller fjernelse av ishindringer i en havn med innløp, kan det ved beslutning av havnestyret, som må vedtas av by- eller herredstyret og stadfestes av vedkommende regjeringsdepartement, bestemmes en avgift av fartøier som i tidsrummet mellom 1 desember og 31 mars befarer vedkommende farvann, eller av de varer de medfører. Avgiften kan legges enten på fartøi eller på varene eller på begge, og for varenes vedkommende med forskjellige satser efter deres beskaffenhet.

Er flere havnedistrikter interessert i foranstaltningen mot ishindringer, kan vedkommende regjeringsdepartement efterat

de interesserte by- eller herredstyre er hørt, gi de nærmere 24 juni.
bestemmelser som måtte foranlediges ved fellesarbeidet i dette Nr. 8.
øiemed samt om avgiftenes art og størrelse.

Er det for enkelte kyststrekninger påkrevet å treffe særskilte foranstaltninger mot ishindringer i de almindelig benyttede farvann utenom havnedistriktene, kan Kongen bestemme at det til dekning av utgifter hermed opkreves en avgift av fartøier som anløper steder på vedkommende kyststrekning. De nærmere bestemmelser om avgiftenes størrelse og beregning gis av Kongen. Kongen kan dessuten bestemme at havnekassene på vedkommende kyststrekning tilpliktes å yde et årlig bidrag til samme formål. De således innkomne midler avsettes til et fond til foranstaltninger mot ishindringer på vedkommende kyststrekning. Fondet anvendes og bestyres efter Kongens nærmere bestemmelse.

§ 42. Havnelosavgift.

Takst for benyttelse av havnelos fastsettes således som i § 17 bestemt.

På samme måte fastsettes takst for benyttelse av kanaler og sluser som står i forbindelse med sjøen, hvis ikke særlige bestemmelser for tilfellet foreligger.

§ 43. Avgifter i havnedistrikt utenom byene.

De i §§ 32, 34, 36, 38 og 39 omhandlede avgifter kan, efter forslag fra havnestyret, av herredstyret besluttet opkrevet i havnedistrikter utenom byene. Beslutningen må stadfestes av vedkommende regjeringsdepartement for å bli gyldig.

De ved nevnte avgifter i disse havnedistrikter innkomne beløp skal anvendes til opsyn, samt til sådanne arbeider og forholdsregler i herredets havner som foreslås av havnedirektøren eller bifalles av denne.

§ 44. Avgifter i havner hvori ikke er havnestyre.

Vedkommende regjeringsdepartement kan bestemme at de i § 32 omhandlede havnepenger også skal kunne opkreves i havner hvor havnestyre ikke er opprettet, når det er påkrevet av hensyn til tilsynet med havnen. Det således innkomne beløp anvendes til avlønning av havnebetjent på stedet. Er sådan ikke ansatt, tilfaller havnepengene losoldermannen.

§ 45. Fartøier som ankrer utenom et havnedistrikt.

Når et fartoi som ligger utenfor et havnedistrikts grenser, losser eller laster varer, tar ombord eller landsetter passasjerer innen havnedistriktet ved hjelp av andre farkoster, kan avgifter i henhold til denne lov opkreves av disse farkoster og varer med det samme avgiftsbeløp som det vilde ha vært

24 juni. adgang til å opkreve om fartøiet hadde ligget innen havne-
Nr. 8. distriktsgrensene.

Det samme gjelder turist- og lystfartøier som ligger utenfor havnedistriktsgrensen, men landsetter sine passasjerer innenfor denne.

§ 46. Melding til havnemyndighetene.

Fører av fartøi som ifølge denne lov har noget å erlegge til havnekassen eller havnefogden, skal under straff av bøter snarest mulig, og senest innen 24 timer efter fartøiets ankomst, melde sig hos havnefogden eller, hvor sådan ikke er ansatt, hos havnestyrets representant. For dampskib i regelmessig rute kan en havnemyndighetene tilstillet bekjentgjørelse om ruten tre istedenfor anmeldelse.

§ 47. Undlatelse av å betale avgift, bøter eller erstatning.

Intet fartøi må klareres på tollboden føre enn føreren godtgjør at han har erlagt hvad der av fartøiet skal betales til havnekasse eller havnefoged. Likeledes skal tollklarering på forlangende av nogen havnemyndighet nektes det fartøi på hvilket hefter bøter eller skadeserstatning til havnevesen, kommune, staten eller private for overtredelse av havnelovgivningen, inntil føreren har betalt eller stillet sådan sikkerhet som av politimesteren finnes fyldestgjørende.

Er fartøiet ikke tollklarering undergitt, kan vedkommende havnemyndighet, når føreren enten nekter eller på annen måte søker å unddra sig for avgift, bøter eller erstatning som ovenfor nevnt, stanse fartøiet med de midler som finnes tjenlige, inntil betaling er erlagt eller antagelig sikkerhet stillet.

Til veiledning ved bestemmelsen av størrelsen av den sikkerhet som skal stilles for erstatningskrav, har vedkommende havnemyndighet å avgi erklæring.

Hvor det stilles sikkerhet ifølge foranstående bestemmelser har føreren å opgi en på stedet bosatt mann for hvem innkallelse og stevning kan forkynnes med samme varsel og med samme virkning som om føreren der var bosatt og til stede.

Avgår fartøi uten at avgift, bøter eller erstatning som påhviler det er betalt, eller uten at det er stillet antagelig sikkerhet for samme, skal på nogen havnemyndighets forlangende tollklarering eller avgang nektes det på annet sted som det senere måtte anløpe, inntil føreren betaler eller stiller sikkerhet. Den skyldige straffes dertil med bøter.

Avgifter efter denne lov eller efter avgiftsregulativ som er fastsatt i henhold til loven, kan, når de ikke er betalt i rette tid, inndrives ved utpantning.

Hvis ikke strengere straffebestemmelser kommer til anvendelse, straffes med bøter enhver som:

1. ikke etterkommer de av vedkommende regjeringsdepartement stadfestede bestemmelser om beregning og opkreving av havneavgifter, eller

24 juni.
Nr. 8.

2. søker å unddra sig de i henhold til denne lov fastsatte avgifter, eller medvirker hertil.

§ 48. Nedsettelse eller fritagelse for samt gyldigheten av havneavgift.

Nedsettelse i eller fritagelse fra de i henhold til denne lov fastsatte avgifter må ikke av nogen havnemyndighet ensidig innrømmes nogen enkelt trafikant eller fartøiseier eller gruppe av sådanne uten vedkommende regjeringsdepartements samtykke.

Den som har erlagt avgifter som omhandles i denne lov, og hvis gyldighet er avhengig av vedkommende regjeringsdepartements stadfestelse, kan kreve avgiftsbeløpet tilbakebetalt hvis den fornødne stadfestelse ikke forelå på den tid avgiften blev betalt.

Ingen er pliktig til å erlegge til havnekassen andre avgifter i noen havn enn sådanne som er fastsatt i henhold til denne lov. Dog skal det være tillatt å opkreve avgift for bruken av spesielle havneinnretninger som f. eks. kraner, jernbanespor, siloer eller lignende, leie av tomter, oplagsplasser, kontor- og pakkhusrum, reklameplasser o. s. v. samt andre avgifter som ikke er havneavgifter. Vedkommende regjeringsdepartement avgjør i tvilstilfelle om en avgift, leie eller godtgjørelse til havnekassen skal betraktes som en havneavgift eller ikke.

§ 49. Havneavgifters stadfestelse.

Med hensyn til havneavgifters stadfestelse av vedkommende regjeringsdepartement bestemmes følgende:

1. Etter departementets nærmere bestemmelse inndeles landet i 5 avgiftsdistrikter, og avgiftene stadfestes for et distrikt hvert år. De gjelder 5 år fra 1 juli det år hvori de blir stadfestet. Dog kan denne termin forkortes eller forlenges av departementet ved første gangs stadfestelse i henhold til denne lov.
2. Forslag til avgifter hvis gyldighet er avhengig av stadfestelse, skal innsendes samtidig og omfatte samtlige de avgifter som ønskes opkrevet i avgiftsperioden (kommende 5 år). Forslagene skal være innsendt fra samtlige steder innen avgiftsdistriktet innen 1 mars det år hvori ny avgiftsperiode begynner for vedkommende distrikt. Forslaget innsendes til havnedirektøren, og skal være ledsaget av opplysninger og forklaringer efter departementets nærmere bestemmelse.
3. Når det anses påkrevet, kan en avgift også tillates ophevet eller forandret i løpet av avgiftsperioden. Den stad-

24 juni. festes da kun med gyldighet til avgiftsperiodens utløp
 Nr. 8. for det distrikt som stedet tilhører.

4. Vedkommende regjeringsdepartement kan bestemme:

- a) At teksten i enkelte eller samtlige avgiftsregulativer i sine hovedtrekk skal være ensartet for hele landet, således at vesentlig bare selve avgiftssatsene og nødvendige stedlige bestemmelser blir forskjellige. Dette gjelder også regler om opkreving og beregning av avgifter.
- b) At havnekassens regnskaper skal føres på en for samtlige havner ensartet måte, fastsatt av departementet.
- c) At mottagere og avsendere av gods, dampskibsekspeditører, fartøisførere og andre som direkte eller indirekte formidler trafikk fra, til eller innen havnedistriktet, er forpliktet til å gi havnemyndighetene oppgave over godsets art, mengde, avsendelses- eller bestemmelsessted, passasjerantall m. v. efter departementets nærmere bestemmelse.

Kapitel 5.

Forskjellige bestemmelser.

§ 50. Ansvar for avgifter, bøter og erstatning.

Fører av fartøi er med hensyn til bøter og skadeserstatning efter denne lov ansvarlig for sine folks handlinger, medmindre forseelsen bevises å være begått mot hans uttrykkelige ordre.

Likeså hefter fartøiet med redskaper for avgifter, bøter og erstatning som føreren efter denne lov er ansvarlig for.

§ 51. Fiskeriopsynets virksomhet i havnen.

I havner hvor det i fisketiden settes opsyn skal dette, med hensyn til sitt arbeide med oprettholdelse av orden og god skikk i havnen, iaktta de bestemmelser som inneholdes i denne lov og de for de enkelte steder gjeldende reglementer, samt de pålegg som i henhold til loven gis av havnefoged, havnebetjent eller havnestyre.

I havner hvor det ikke er ansatt havnebetjent eller opprettet havnestyre, fastsetter opsynet selv de under fisket fornødne ordensregler, idet herunder tas hensyn til regler eller instruksjoner som måtte være fastsatt av overlosen med havnedirektørens godkjennelse i henhold til denne lovs § 16, samt til losoldermannens pålegg.

§ 52. Påbud om innskrenket fart.

For ikke å forårsake skade ved bølgeslag eller på annen måte skal fartøier i trange farvann og fjorder utvise forsiktighet

og, hvis påkrevet, gå med en efter fartøiets størrelse og farvannets beskaffenhet avpasset fart. 24 juni.
Nr. 8.

Vedkommende regjeringsdepartement kan bestemme at fartøier i trange farvann skal innskrenke sin fart.

Lignende bestemmelse kan gis av havnestyret for vedkommende havnedistrikt.

Hvorvidt et farvann skal regnes for trangt, avgjøres i tvisttilfelle av vedkommende regjeringsdepartement.

Fartøiet er ansvarlig for skade som måtte være oppstått ved overtredelse av foranstående bestemmelser, hvorhos overtredelse av et av vedkommende regjeringsdepartement eller et havnestyre utstedt påbud straffes med bøter.

§ 53. Skjermning av lys.

Hvor det anses nødvendig til forebyggelse av sjøskade, kan vedkommende regjeringsdepartement påby at der, på den måte og i den tid som departementet bestemmer, skal skjermes mot farvannet for lys fra vindu eller annen åpning, kai eller veibelysning, bål og lignende. Ansers det påkrevet å treffe sådan forføyning straks, kan havnefoged, losoldermann eller havnebetjent gi påbud derom, som blir å etterkomme inntil departementets avgjørelse foreligger.

Overtredelse av noget i denne paragraf omhandlet påbud straffes med bøter.

§ 54. Ekspropriasjonsbestemmelser.

a) Når havne-, brygge- eller fyranlegg eller arbeide til utbedring av havn eller farvann eller åpning av nytt seiløp av Stortinget besluttet foretatt helt eller delvis for statens regning, skal enhver være pliktig til mot erstatning å avstå den fornødne bebyggede eller ubebyggede grunn — heri innbefattet grunn til tidsmessig adkomst til og utstyr av anlegget — og likeså å finne sig i den skade eller forringelse som foretagendet måtte medføre for næring, grunn, eiendom, innretninger eller eiendomsherligheter. Foreligger det ikke særskilt stortingsbeslutning for foretagendets iverksettelse, skal Kongen gi den fornødne ekspropriasjonstillatelse.

b) Aktes anlegg som under pkt. a nevnt, foretatt for et havnevesen eller en kommunes regning, kan efter beslutning av havnestyret hvis sådant er opprettet for stedet, og by- eller herredstyre, Kongen gi tillatelse til ekspropriasjon på samme måte som i pkt. a omhandlet. Planen og nødvendige beskrivelser av anlegget innsendes samtidig med andragendet om ekspropriasjonstillatelse.

c) Ønsker privat selskap eller enkeltmann å iverksette anlegg som i pkt. a nevnt, innsendes andragende herom ledsaget av planer og beskrivelse til Kongen som kan gi ekspropriasjonstillatelse som i pkt. a omhandlet efterat saken har vært forelagt havnestyret hvis det på stedet

24 juni.
Nr. 8.

er havnestyre, samt by- eller herredstyret til uttalelse. Uttaler havnestyre og by- eller herredstyret sig mot at ekspropriasjonstillatelse gis, skal den som regel ikke gis, medmindre det foreligger særlige vektige grunner herfor av almen betydning.

d) Utenfor den i pkt. a nevnte grunn kan staten, et havnevesen eller en kommune ytterligere kreve avstått grunn, bebygget eller ubebygget, som det av offentlige hensyn eller av hensyn til anlegget anses ønskelig å erhverve. Grensene for dette område fastsettes av Kongen eller den han dertil bemyndiger efter forslag av den for hvis regning anlegget utføres. Kreves avståelsen av staten, skal havnestyret hvis det er havnestyre på stedet samt by- eller herredstyret gis anledning til å uttale sig.

Den som ekspropriasjonen er rettet mot, skal så vidt mulig ha anledning til å uttale sig før tillatelsen blir gitt eller offentlig ekspropriasjon besluttet.

Erstatning for avståelser i henhold til punktene a, b, c og d fastsettes, i mangel av mindelig overenskomst, overensstemmende med de for ekspropriasjonssaker til enhver tid gjeldende bestemmelser.

Forsøktakst kan overensstemmende med foranstående bestemmelser kreves avholdt, men er ikke bindende, medmindre fravikelseskjennelse er forlangt innen 6 måneder efter takstens avslutning.

§ 55. Fjernelse av vrak eller sunkne gjenstander.

Synker eller strander fartøi, tømmer eller andre gjenstander på et sted hvor de kan bli til skade for havnen eller farvannet eller til hinder for den almindelige ferdsel og vedkommende fører eller eier ikke fjerner det innen en av havnestyret eller hvor havnestyre ikke er opprettet, havnedirektøren, fastsatt frist, er vedkommende havnemyndighet berettiget til å foranstalte bortskaffelsen, og har for sine utgifter hermed fortrinsrett i det som berges fremfor alle andre fordringer. Opnåes ikke full dekning av utgiftene, beholder havnemyndighetene overfor eieren krav på restbeløpet. Eieren av et skib er dog bare forpliktet til å erstatte utgiftene med fjernelsen av vraket i den utstrekning som er bestemt ved lov av 31 mai 1929 om forandringer i lov om sjøfarten av 20 juli 1893, 4. kapitel.

Når eier av sunket eller strandet gjenstand er ukjent eller fjernelsen av gjenstanden av hensyn til ferdselen må igangsettes straks, kan bortskaffelsen iverksettes av havnemyndighetene uten at eier eller fører gis den forannevnte frist.

§ 56. Isbrytning.

Isbrytning (råkskjæring) kan innen et havnedistrikt bare iverksettes efter innhentet tillatelse av havnestyret, som i

tillatelsen kan sette betingelser om opmerkning, overganger 24 juni.
og lignende. Nr. 8.

I havner og farvann for øvrig er isbrytning tillatt hvis ikke almindelig brukte vinterveier derved avbrytes. Hvis vintervei avbrytes, skal havnedirektørens tillatelse til isbrytningen innhentes, og til tillatelsen kan da knyttes lignende betingelser som for isbrytning i havnedistrikter.

Når isbrytning i elver og innsjøer avbryter almindelig brukt vintervei, skal tillatelse til isbrytningen innhentes hos fylkesmannen, som fastsetter de fornødne betingelser.

Den som mener sig forurettet av den myndighet som har avgjørelsen i noget av disse tilfelle, kan forlange saken innbragt for vedkommende regjeringsdepartement.

Den som iverksetter isbrytning (råskjæring) i strid med disse bestemmelser, eller overtrer de regler som er fastsatt i henhold til dem, straffes med bøter.

§ 57. Ikraftttredelse. Lov som opheves.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Fra dette tidspunkt opheves:

Lov om isvekning med videre av 12 juni 1869.

Lov om havne- og ringvesenet m. v. av 10 juli 1894.

Lov om forandring av havnelovens § 33 av 9 juli 1920 nr. 4.

Lov om adgang til forhøielse inntil videre av de i havnelovens §§ 16, 28, 29 og 47 omhandlede avgifter av 31 desember 1920.

Lov av 2 juni 1922 nr. 2, inneholdende tillegg til § 54 i lov om havne- og ringvesenet m. v. av 10 juli 1894.

Lov av 3 juni 1927 om forhøielse av den i havnelovens § 29, 1. passus nr. 1 omhandlede avgift.

Lov om forandringer i havnelovens § 56 av 31 mai 1929.

Likeså trer andre lovbud ut av kraft, som strider mot nogen bestemmelse i denne lov.

Forskrifter — derunder pålegg om havneavgifter — som er utferdiget av nogen myndighet i henhold til tidligere havne-lovgivning, og som er gjeldende ved denne lovs ikrafttreden, vedblir å gjelde inntil annen bestemmelse blir truffet efter denne lov, — for havneavgifters vedkommende dog ikke lenger enn 1 år efter at denne lov er trådt i kraft.

Kongen kan fastsette de overgangsbestemmelser som finnes påkrevet i forbindelse med lovens ikrafttreden.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1933.

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinkel

B. Rolsted

24 juni. Lov om innførsel av kull, koks og cinders.
Nr. 9.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 17 juni 1933 sålydende:

§ 1. Kongen kan inntil videre bestemme:

1. At alle kjøp fra utlandet av kull, koks og cinders derunder kjøp på leveringskontrakter, innen en nærmere fastsatt frist, regnet fra det tidspunkt kjøpet blev avsluttet, skal innberettes til den myndighet som Kongen bestemmer, ledsaget av sådanne ytterligere opplysninger som Kongen fastsetter. Det kan bestemmes at innberetnings- og opplysningsplikten skal omfatte også kjøp som er avsluttet før Kongens bestemmelse trer i kraft, forutsatt at det gjelder varer som da ennå ikke er levert. Med de undtagelser som innberetningsplikten øiemed måtte nødvendiggjøre, påhviler der vedkommende myndighet taushetsplikt med hensyn til de opplysninger som den mottar, forsåvidt ikke noget annet er særskilt bestemt ved lov.

2. At adgangen til å innføre kull, koks og cinders skal være avhengig av at der ved innførselen forelegges tollvesenet skriftlig erklæring fra nærmere angitt myndighet om at denne samtykker i innførselen.

§ 2. Kongen kan fastsette gebyr for utferdigelse av sådan erklæring som omhandlet i paragraf 1, punkt 2.

§ 3. Forsettlig eller uaktsom overtredelse av bestemmelser, utferdiget i henhold til denne lov, straffes med bøter.

§ 4. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1933.

HAAKON
(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

24 juni. Lov om forandring i skattelov for landet
Nr. 10. av 18 august 1911.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 17 juni 1933 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i skattelov for landet av 18 august 1911 skal herefter lyde således:

§ 8, første ledd. Eiendomsskatt til fylket og herredene 24 juni.
utlignes: Nr. 10.

- a. På de matrikulerte eiendommer efter deres skyld, for-
såvidt denne overstiger 5 øre.
- b. På verker og bruk såsom fabrikker, sagbruk, mølle-
bruk, skibsverfter, kraftanlegg, elektrisitetsverker (her-
under fordelingsanlegg) og andre industrielle anlegg,
så vel som gruber, stenbrudd, fiskevær, salterier, lenser,
vannfall i den utstrekning, hvori de er utbygget, dam-
anlegg, losse- og lasteplasser og lignende arbeids- og
driftsanlegg.

§ 44, første ledds bokstav g.

- g. Utgifter ved overtagelse og bestyrelse av embede eller
annen tjenestestilling, så vel som byrder, der påhviler
sådan stilling, såsom bestallingsgebyr, utgifter til sted-
fortreder, flytnings-, kontor- og reiseutgifter eller i til-
felle underskudd på den til sådanne utgifters bestridelse
tilståtte godtgjørelse. Hvis den skattepliktige under ut-
førelsen av sitt arbeide av hensyn til dette må bo uten-
for sitt hjem, kan den merutgift som herved påføres
ham, fordres fradratt inntekten. Kan fradragets stør-
relse ikke nøiaktig beregnes, ansettes det skjønnsmessig.
Av den godtgjørelse, som stortingsrepresentanter oppe-
bærer for deltagelse i Stortinget, blir ved inntektslignin-
gen to tredjedeler å fratrekke som utgifter foranlediget
ved stortingshvervet.

§ 104, tredje ledd. Til medhjelp for Riksskattestyret
beskikker Kongen kontorchefer. Den øvrige til Riksskatte-
styrets virksomhet fornødne medhjelp antas av Riksskatte-
styret selv, som også skal erholde dekket utgifter ved møter,
trykningsomkostninger o. l.

II.

§ 104, tredje ledd, trer i kraft 1 juli 1933. Forandringene
i §§ 8 og 44 trer i kraft 1 januar 1934 og anvendes første
gang ved utskrivning av skatt for 1934—1935.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1933.

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

24 juni. **Lov** om forandring i skattelov for byene
Nr. 11. av 18 august 1911.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 17 juni 1933 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i skattelov for byene av 18 august 1911 skal herefter lyde således:

§ 38, første ledds bokstav g.

g. Utgifter ved overtagelse og bestyrelse av embede eller annen tjenestestilling, så vel som byrder, der påhviler sådan stilling, såsom bestallingsgebyr, utgifter til stedfortreder, flytnings-, kontor- og reiseutgifter eller i tilfelle underskudd på den til sådanne utgifters bestridelse tilståtte godtgjørelse. Hvis den skattepliktige under utførelsen av sitt arbeide av hensyn til dette må bo utenfor sitt hjem, kan den merutgift som herved påføres ham, fordres fradratt inntekten. Kan fradragets størrelse ikke nøiaktig beregnes, ansettes det skjønnsmessig. Av den godtgjørelse, som stortingsrepresentanter oppebærer for deltagelse i Stortinget, blir ved inntektslikningen to tredjedeler å fratrekke som utgifter foranlediget ved stortingshvervet.

§ 96, annet ledd. Til medhjelp for Riksskattestyret beskikker Kongen kontorchefer. Den øvrige til Riksskattestyrets virksomhet fornødne medhjelp antas av Riksskattestyret selv, som også skal erholde dekket utgifter ved møter, trykningsomkostninger o. l.

II.

§ 96, annet ledd, trer i kraft 1 juli 1933. Forandringen i § 38 trer i kraft 1 januar 1934 og anvendes første gang ved utskrivning av skatt for 1934—1935.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1933.

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

Lov om forandring i midlertidig lov av 24 juni. 18 juli 1917 med tilleggslover om skatt på Nr. 12. motorvogner og lystfartøier samt visse forestillinger og fremvisninger m. v.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 17 juni 1933 sålydende:

I.

§ 4 i midlertidig lov om skatt på motorvogner og lystfartøier samt visse forestillinger og fremvisninger m. v. av 18 juli 1917 med tilleggslover av 29 juni 1920, 27 juni 1924, 25 juni 1926, 6 juni 1930 og 8 mai 1931 skal lyde således:

Innen utgangen av juli måned i budgettåret sender politiet til vedkommende oppebørselsbetjent fortegnelse over de innen distriktet registrerte skattepliktige motorvogner med opplysning om eierens navn og bopel samt de for skatteberegningen nødvendige oppgaver. For skattepliktige motorvogner som registreres i budgettårets løp blir sådan fortegnelse og oppgave å sende distriktets oppebørselsbetjent snarest mulig efterat registreringen har funnet sted.

Motorvogner, som tidligere har vært registrert, men som ved budgettårets begynnelse står uregistrert (med kjennemerkene innlevert hos politiet), opføres ikke på fortegnelsen. Blir de senere registrert på ny, blir fornøden underretning herom å sende, så snart registrering har funnet sted. Blir de ikke registrert på ny i budgettåret, er de fritatt for skatt for vedkommende budgettår. At en vogn, som er registrert og medtatt i fortegnelsen, senere i budgettåret utgår av registret, medfører ingen endring i skatteplikten for vedkommende budgettår.

Skattens beregning foretas av oppebørselsbetjentene på grunnlag av de fra politiet mottatte oppgaver. Herved blir følgende regler å iakttå:

Når motorvogner, som tidligere ikke har vært registrert eller som uregistrerte ved budgettårets begynnelse ikke er medtatt på politiets oppgave, erhverves eller registreres på ny i budgettåret, beregnes skatten forholdsmessig for den ved registreringen gjenværende del av budgettåret, regnet fra begynnelsen av den måned, hvori registreringen har funnet sted.

Av vogner, som ved budgettårets begynnelse er registrert som kombinerte laste- og personvogner så vel som av lastebiler, som er godkjent til personbefordring, beregnes kun halv skatt, når der innen budgettårets begynnelse til vedkommende oppebørselsbetjent er innkommet attest fra to

24 juni. troverdige personer om, at vognen overveiende benyttes til
 Nr. 12. lastekjøring.

Ophører i budgetårets løp ved salg eller av annen grunn forhold, som berettiger til hel eller delvis skattefritagelse, blir vognen å opføre til beskatning og skatt efter almindelige regler å utligne for den gjenværende del av budgetåret, regnet fra begynnelsen av den måned, hvori det forandrede forhold inntrådte. Om dette plikter eieren å underrette politiet, som sender fornøden meddelelse til oppbørselsbetjenten.

II.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1933.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1933.

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinkel

B. Rolsted

24 juni.

Lov om kringkasting.

Nr. 13.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 22 juni 1933 sålydende:

§ 1. Norsk rikskringkasting skal ha enerett til å oprette og drive stasjoner og anlegg til kringkasting av muntlige meddelelser, musikk, bilder og lignende. Herved gjøres dog ingen innskrenkning i statens telegrafvesens virksomhet eller i adgangen for statens tjenestegrener til radiotelegrafering og -telefonering i tjenestesaker. Kongen kan gi bestemmelser om adgang også for andre til radiotelegrafering eller -telefonering i særlige øiemed og om grensene mellom kringkastingens og telegrafvesenets virksomhet.

§ 2. Kringkastingen ledes av et styre på 5 medlemmer. Kongen opnevner styrets medlemmer, deriblandt formann og næstformann, med varamenn i nødvendig antall.

Styremedlemmer og varamenn opnevnes for 4 år. Den 30 juni 1935 fratrer dog efter loddtrekning 2 medlemmer og 2 varamenn.

Kongen utferdiger instruks for styret.

Stortinget fastsetter godtgjørelsen for styrets medlemmer.

§ 3. Der opnevnes et riksprogramråd på 15 medlemmer. Av disse velges 4 medlemmer med varamenn av Stortinget, mens 11 medlemmer, deriblandt formann og næstformann, med varamenn opnevnes av Kongen.

Medlemmene med varamenn opnevnes for 4 år om gan- 24 juni.
gen, dog fratrer 2 av de stortingsvalgte medlemmer med Nr. 13.
varamenn og 6 av de kongevalgte medlemmer med varamenn
etter loddtrekning den 30 juni 1935.

Riksprogramrådet har møte minst 1 gang hvert halvår.
Efter innstilling fra Riksprogramrådet skal Kongen blandt
dettes medlemmer opnevne et utvalg som har møter oftere,
og fastsette dets oppgaver og arbeidsordning.

Programutvalgets og Riksprogramrådets medlemmer får
godtgjørelse som fastsettes av Stortinget.

§ 4. Den institusjon som leder rikets telegrafvesen skal
forestå den tekniske side av kringkastingen, så vel anlegg
som drift, innkreve lytteravgift og andre avgifter og øve
kontroll med at avgift blir betalt samt gi styret for kring-
kastingen uttalelser og råd om spørsmål av betydning for
saker som styret behandler; den kan av Kongen også over-
dras andre oppgaver. Kongen kan også overdra andre stats-
grener funksjoner som vedrører kringkastingen.

§ 5. Kongen ansetter en riksprogramchef efter forslag
fra Riksprogramrådet og fra styret.

Kringkastingens øvrige funksjonærer settes av styret
eller den som dette bemyndiger dertil, ved programavdelingen
etter innstilling fra riksprogramchefen. Kongen fastsetter,
med Stortingets samtykke et almindelig regulativ for anset-
telse og avlønning av kringkastingens funksjonærer.

Lov om offentlige tjenestemenn av 15 februar 1918 skal
ikke gjelde for funksjonærer ved kringkastingen.

§ 6. Innenfor rammen av Stortingets bestemmelser og
overensstemmende med de retningslinjer som Kongen angir,
har styret å dra omsorg for kringkastingens best mulige
drift og utvikling.

§ 7. Stortinget fastsetter lytter- og stempelavgifter og
treffer bestemmelse om anlegg av nye større kringkastere
og om optagelse av faste lån til anlegg eller drift.

Det årlige budgett for kringkastingen forelegges Stor-
tinget til godkjennelse. Uten samtykke av Kongen må bud-
gettet ikke overskrides.

For hvert driftsår gir styret beretning til Kongen om
virksomheten. Beretningen tilstilles Stortinget.

Kongen gir forskrifter om regnskapsavleggelse og
revisjon.

§ 8. Kringkastingen bærer selv alle sine utgifter.

Av kringkastingens overskudd går en passende avgift
til statskassen.

Den del av driftsoverskuddet som i henhold til 2net ledd
ikke går inn i statskassen, legges til et grunnfond, inntil

24 juni. fondet er stort nok til at kringkastingen kan drives uten lån.
Nr. 13. Midler av dette fond skal bare brukes til utvikling og forbedring av kringkastingen.

§ 9. Efter de regler som Kongen fastsetter, skal kringkastingen stå til disposisjon for statsmyndighetene til sending av meddelelser av interesse for staten.

§ 10. Kongen kan treffe bestemmelse om at grunn, bygget eller ubebygget, som kreves til opførelse av et kringkastingsanlegg erhverves ved ekspropriasjon.

§ 11. Uten tillatelse av kringkastingen er det forbudt å bruke, eie eller være i besiddelse av apparat til mottagelse av muntlige meddelelser, musikk, bilder eller lignende ad radioelektrisk vei, eller av antenne eller annet tilbehør til sådant apparat.

Den som på lovlig måte er blitt eier eller besidder av apparat eller tilbehør som nevnt, skal dog også efterat en meddelt tillatelse er utløpet, ha adgang til å eie eller besidde tingen, såfremt han på den måte som kringkastingen bestemmer, gir erklæring om at han har tatt vekk antenne og satt bort apparatet og ikke skal bruke eller holde opstillet apparat eller tilbehør før ny tillatelse er gitt.

Kringkastingen fastsetter de vilkår som tillatelse, efter denne paragraf gis på.

Bestemmelsene i denne paragraf gjelder ikke for den som efter § 1 har adgang til radiotelegrafering eller -telefonering.

§ 12. Kongen kan bestemme at innførsel og innlandsk salg, utleie eller utlån av apparater som nevnt i foregående paragraf eller tilbehør eller deler av sådanne apparater skal være forbudt uten tillatelse av kringkastingen.

Nærmere forskrifter om vilkårene for sådan tillatelse gis av Kongen.

Kringkastingen avgjør hvad som skal forstås ved tilbehør eller deler av apparater.

§ 13. Dersom nogen oppretter eller driver stasjoner eller anlegg i strid med bestemmelsene i denne lovs § 1 eller overtrer bestemmelsene i lovens §§ 11 eller 12 eller forskrifter som er gitt med hjemmel i disse paragrafer, straffes han med bøter eller fengsel inntil 6 måneder. Det samme gjelder den som overtrer noget vilkår som er satt for meddelt tillatelse efter §§ 11 eller 12.

Sådanne overtredelser anses som forseelser.

§ 14. Apparater eller deler av apparater som er innført eller som må antas å være bestemt til å selges i strid med bestemmelsene i denne lov eller forskrifter eller vilkår som er gitt med hjemmel i loven, kan inndras.

Det samme gjelder stasjoner eller anlegg som nevnt i 24 juni.
§ 1, eller apparater eller tilbehør som nevnt i §§ 11—12, der- Nr. 13.
som nogen eier eller er i besiddelse av tingene uten tillatelse
eller i strid med vilkår for meddelt tillatelse, selv om det
ikke er eieren som har begått overtredelsen.

§ 15. Lytter- og stempelavgifter kan inndrives ved ut-
pantning.

Apparater, deler og tilbehør som nevnt i §§ 11—12 hefter
til sikkerhet for avgifter som eieren eller besidderen skylder
for meddelt tillatelse, eller som han skulde ha betalt hvis
foreskrevet tillatelse hadde vært meddelt.

Denne sikkerhetsrett går foran alle andre rettigheter i
tingene selv om tingene overdras til ny eier. Tingene kan
kreves utlevert uten lovmål og dom, og kan selges til dek-
ning av avgiftene på den måte som bestemmes i forskrifter
som Kongen gir.

§ 16. Denne lov trer i kraft 1 juli 1933.

Fra samme tid opheves § 1 post 5 og § 6 post 2 og 3
i lov om enerett for staten til befordring av meddelelser ved
hjelp av telegraflinjer og lignende anlegg av 29 april 1899
med tilleggslover, og § 1 post 1 i samme lov skal ikke gjelde
sådan virksomhet eller slike stasjoner, anlegg og apparater
som denne lov handler om.

Forskrifter og andre bestemmelser som er gitt med
hjemmel i de nevnte lovbestemmelser, skal dog vedbli å
gjelde også efter denne lovs ikrafttreden inntil annet blir
bestemt.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1933.

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

Lov om forandringer i lov om sparebanker 24 juni.
av 4 juli 1924. Nr. 14.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 22
juni 1933 sålydende:

I.

§ 47, fjerde ledd, siste punktum i lov om sparebanker
av 4 juli 1924 skal herefter lyde således:

«Dog skal ingen sparebank være forpliktet til å ned-
skrive sine verdipapirer ytterligere, hvis disse gir banken

24 juni. en effektiv rente av $4\frac{1}{2}$ % eller mere for stats- og stats-Nr. 14. garanterte verdipapirer og 5 % eller mere for andre verdipapirer.»

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1933.

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

24 juni. **Kongelig kunngjørelse** om formues- og inntektsskatt til statskassen for budgett-terminen 1 juli 1933 til 30 juni 1934.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har under 19 juni 1933 fattet følgende beslutning:

A.

§ 1. For budgett-terminen fra 1 juli 1933 til 30 juni 1934 erlegges skatt til staten efter følgende regler:

I. Av innenlandske aktieselskaper og dermed likestilte innenlandske selskaper (lov av 13 juli 1921 § 8):

- a. Formuesskatt med 2 av hvert kr. 1000.
- b. Inntektsskatt med 6 pct. av selskapets hele inntekt i tilfelle med sådant fradrag som bestemt i lov av 13 juli 1921 § 7, 1ste ledd.
- c. Fondsskatt med 8 pct. av den del av selskapets inntekt som ikke tildeles aksjonærene (parthaverne) som utbytte i tilfelle med sådant fradrag som bestemt i lov av 13 juli 1921 § 7, 2net ledd.

II. Av sparebanker samt forbruks- og innkjøpsforeninger (landskattelovens § 52, byskattelovens § 42):

- a. Formuesskatt, idet formuen ansettes overensstemmende med lov av 13 juli 1921 § 2:

Av formuens første	kr.	10 000	kr. 0,30	av hvert tusen kroner
— næste	»	40 000	» 0,50	— » —
— —	»	50 000	» 1,00	— » —
— —	»	50 000	» 1,50	— » —
— —	»	50 000	» 2,00	— » —
— —	»	100 000	» 2,50	— » —
— —	»	200 000	» 3,00	— » —
— —	»	500 000	» 3,50	— » —

Av formuens næste kr. 1 000 000 » 4,00 av hvert tusen kroner 24 juni.
 — — » 2 000 000 » 5,00 — » —
 — — overskytende beløp » 6,00 — » —

- b. Inntektsskatt, idet inntekten ansettes overensstemmende med lov av 13 juli 1921 § 3 og skatten beregnes av inntektens antatte beløp:

av de første kr. 4 000	2	pct.
av de næste » 4 000	4	»
— » — » 4 000	6	»
— » — » 6 000	8	»
— » — » 7 000	10	»
— » — » 10 000	12	»
— » — » 15 000	14	»
— » — » 20 000	16	»
— » — » 20 000	18	»
— » — » 20 000	20	»
— » — » 30 000	22	»
— » — » 30 000	24	»
— » — » 30 000	26	»
— » — » 50 000	28	»
av det overskytende beløp 30	30	»

III. Av gjensidige livsforsikringsselskaper:

- a. Formuesskatt med 2 av hvert kr. 1000.
 b. Inntektsskatt med 14 pct. av inntektens antatte beløp, dog således, at der bare svares 6 pct. skatt av den del av inntekten, som avsettes til sikkerhetsfond, inntil fondet har nådd grenseverdien, jfr. lov om forsikringsselskaper av 29 juli 1911 nr. 1 § 79.

IV. Av i utlandet hjemmehørende aktieselskaper og dermed likestilte selskaper undtagen forsikringsselskaper:

- a. Formuesskatt med 2 av hvert kr. 1000.
 b. Inntektsskatt med 25 pct. av inntektens antatte beløp.

V. Av i utlandet bosatte aktionærer (parthavere) i aktieselskap og dermed likestilt selskap (med undtagelse av utenrikske tjenestemenn, som er norske statsborgere, forsåvidt de i henhold til lov av 13 juli 1921 § 5, jfr. tilleggslov av 14 juli 1922, lignes særskilt):

Inntektsskatt med 20 pct. av inntektens antatte beløp.

VI. Av andre skattepliktige:

- a. Formuesskatt: som efter II a.
 b. Inntektsskatt: Av inntektens skattbare beløp bestemt efter reglene i § 7 erlegges:

24 juni.	av de første kr.	3 000	1,6	pct.
	av de næste »	3 000	3,2	»
	—»— »	3 000	4,8	»
	—»— »	5 000	6,4	»
	—»— »	6 000	8,0	»
	—»— »	8 000	9,6	»
	—»— »	10 000	11,2	»
	—»— »	12 000	12,8	»
	—»— »	15 000	14,4	»
	—»— »	20 000	16,0	»
	—»— »	30 000	17,6	»
	—»— »	30 000	19,2	»
	—»— »	30 000	20,8	»
	—»— »	50 000	22,4	»
	—»— »	50 000	24,0	»
	—»— »	50 000	25,6	»
	—»— »	50 000	27,2	»
	—»— »	50 000	28,8	»
	—»— »	50 000	30,4	»
	—»— »	50 000	32,0	»
	—»— »	50 000	33,6	»
	—»— »	100 000	35,2	»
	—»— »	100 000	36,8	»
	—»— »	100 000	38,4	»
	av det overskytende beløp	40,0		»

§ 2. Enhver, som efter de almindelige skattelover for landet og for byene av 18 august 1911 plikter å svare kommuneskatt, er med de undtagelser, som følger av nedenstående regler, pliktig til å svare skatt til staten av sin formue og inntekt. Dog skal fylkes-, herreds- og bykommuner helt være fritatt for sådan skatt til staten; herredskommuner imidlertid med den undtagelse, som følger av lov av 22 februar 1921 § 27, jfr. §§ 36, 45 og 48. Når familiestiftelser og andre formuemasser efter landskattelovens § 27, byskattelovens § 22, ilignes formuesskatt til kommunen, blir de også å iligne formuesskatt til staten.

Likeledes er den, som ikke har bopel i riket, men nyter lønn eller pensjon av den norske stat, skattepliktig av den inntekt, han således oppebærer. Av utenrikske tjenestemenns lønninger blir skatt dog kun å erlegge i den utstrekning, som av Kongen med Stortingets samtykke bestemmes.

Selskap eller samlag for omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød eller øl ilignes skatt til staten av formue og inntekt.

Forbruksforening (landskattelovens § 52, byskattelovens § 42) ilignes skatt til staten av inntekt efter de i

skattelovene for landet og byene inneholdte almindelige 24 juni.
regler om ligning av selskaper, idet hvad der av det inn-
vunne utbetales andelshaverne som bonus, rabatt på vare-
kjøp eller lignende, anses innbefattet i den skattepliktige
inntekt.

§ 3. Med hensyn til stedet for skattskrivningen gjelder
følgende bestemmelser:

- a. Enhver skattepliktig skattlegges i det distrikt, hvor ved-
kommende efter bestemmelsene i landskattelovens §§ 20,
21, 23 og 24, byskattelovens §§ 15, 16, 18 og 19, blir å
iligne kommuneskatt. I dette distrikt medtas ved stats-
skattskrivningen formue og inntekt, som skattlegges efter
bestemmelsene i landskattelovens §§ 18 og 19, byskatte-
lovens §§ 13 og 14 (jfr. de nevnte lovers §§ 82 og 75,
begges tredje ledd). De i landskattelovens § 23, byskatte-
lovens § 18, begges annet ledd, omhandlede skattepliktige
skattlegges i det distrikt, hvor vedkommende selskaps
kontor er, eller hvor bestyrelsen foregår. Selskap eller
samlag for omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød
eller øl skattlegges i det distrikt, hvor kontoret (hoved-
kontoret) er, eller hvor bestyrelsen foregår.
- b. Har nogen, som av den norske stat oppebærer lønn eller
pensjon, hvorav han er skattepliktig, tatt ophold i utlan-
det, skattskrives han i Oslo skattedistrikt. Ved ligningen
i dette distrikt medtas for utenrikske tjenestemenn, som
er norske statsborgere, også formue i og inntekt av
aktier, hvorfor vedkommende lignes særskilt.
- c. Opstår der tvist om, i hvilket distrikt en person skal skatt-
skrives, avgjøres saken av vedkommende regjeringsdepar-
tement.
- d. Når nogen er ilignet statsskatt i et annet distrikt enn det,
hvor skattskrivningen efter foranstående regler rettelig
skulde skje, kan han ikke forlange sig fritatt for skattens
erleggelse, medmindre den pågjeldende formue eller inn-
tekt tillike er ilignet statsskatt i det rette distrikt. Der-
imot kan han i sådant tilfelle ved henvendelse til vedkom-
mende regjeringsdepartement kreve skatten omberegnet,
hvis den godtgjøres å være fremkommet ved feilaktige lig-
ningsansettelser eller å være uriktig av andre grunner.

§ 4. Formuer under kr. 5000 er skattefri. Formuer på
kr. 5000 og derover, men under kr. 20 000, tilhørende
skattepliktige som efter § 7 tilkommer skattefritt fradrag ved
inntektsansettelsen, blir blott å skattlegge, forsåvidt skattyde-
rens inntekt ifølge bestemmelsene i §§ 5 og 7 er stor nok til,
at han derav skal svare skatt. Formuer på kr. 20 000 og
derover blir alltid å skattlegge. Formuen avrundes nedad til
det nærmeste med 1000 delelige antall kroner.

24 juni. § 5. Inntekter under kr. 2000 er skattefri. Skattepliktige, som efter § 7 intet skattefritt fradrag gis, blir dog å iligne skatt, når inntekten utgjør minst kr. 1000.

I utlandet bosatte aksjonærer (parthavere) i aktieselskap og dermed likestilt selskap (§ 1 V) ilignes skatt, når inntekten — ansatt underrett for samtlige aksjonærer eller i tilfelle ved særskilt ligning — utgjør minst kr. 100.

Inntekten avrundes nedad til det nærmeste med 100 delelige antall kroner.

§ 6. Det fremkomne skattebeløp blir å avrunde således at beløp til og med 50 øre nedsettes, beløp over 50 øre forhøies til det nærmeste antall hele kroner.

§ 7. Ved ansettelsen til skatt av de i § 1 VI omhandlede skattepliktige befølges reglene for klasseinndeling i skattelovene av 18 august 1911 for landet § 75, for byene § 68, dog således, at hustru alltid henregnes til forsørgede. Av inntekten er skattefritt i 1ste klasse kr. 900, i 2nen klasse kr. 1400, i 3dje klasse kr. 1800, i 4de klasse kr. 2200, i 5te klasse kr. 2600, i 6te klasse kr. 3000, i 7de klasse kr. 3400 og i 8de klasse kr. 3800.

Har nogen større forsørgelsesbyrde enn det utkreves for å bringe ham op i 8de klasse, forhøies det til hans inntekt svarende beløp i 8de klasse med kr. 400 for hver overskytende forsørget person.

Skattepliktige selskaper og innretninger, skattepliktige utlendinger (landskattelovens § 15, byskattelovens § 10, bokstav b og c og lov av 13 juli 1921 § 5) samt personer, som av den norske stat oppebærer lønn eller pensjon, men som ikke har fast bopel her i riket, gis intet skattefritt fradrag. Har de sistnevnte personer måttet ta opphold i utlandet som følge av sin stilling i den norske stats tjeneste, blir de dog å henregne til en av klassene 1—8 etter det antall personer, som de har å forsørge.

Dødsboer henføres til den avdødes skatteklasse.

§ 8. I øvrig blir skatten å utligne efter de gjeldende skattelover, derunder lov av 13 juli 1921, inneholdende midlertidige bestemmelser om utligning av skatt på inntekt og formue med senere tilleggslover.

B.

For budgetterminen 1 juli 1933 til 30 juni 1934 skal ved siden av den almindelige formues- og inntektsskatt erlegges en særskilt kriseskatt til staten. Skatten blir å utligne som tillegg til den almindelige inntektsskatt til staten og i overensstemmelse med de for denne gjeldende regler. Den erlegges av nedennevnte skattepliktige således:

1. Innenlandske selskaper (A § 1 I): 24 juni.
Inntektsskatt med 2 pct.
Fondsskatt med 0,8 pct.
2. Sparebanker, forbruks- og innkjøpsforeninger (A § 1 II):
Den efter reglene under A beregnede inntektsskatt
forhøies med 20 pct. for sparebanker og med 10 pct.
for forbruks- og innkjøpsforeninger.
3. Gjensidige livsforsikringsselskaper (A § 1 III):
Inntektsskatt med 2 pct.
4. Utenlandske selskaper (A § 1 IV):
Inntektsskatt med 2 pct.
5. I utlandet bosatte aktionærer (A § 1 V):
Inntektsskatt med 2 pct.
6. Andre skattepliktige (A § 1 VI):
Inntektsskatt: Av inntektens skattbare beløp erlegges:

av de første kr.	3 000	0,4 pct.
av de næste »	3 000	0,8 »
— » — »	3 000	1,2 »
— » — »	5 000	1,6 »
— » — »	6 000	2,0 »
— » — »	8 000	2,4 »
— » — »	10 000	2,8 »
— » — »	12 000	3,2 »
— » — »	15 000	3,6 »
— » — »	20 000	4,0 »
— » — »	30 000	4,4 »
— » — »	30 000	4,8 »
— » — »	30 000	5,2 »
— » — »	50 000	5,6 »
— » — »	50 000	6,0 »
— » — »	50 000	6,4 »
— » — »	50 000	6,8 »
— » — »	50 000	7,2 »
— » — »	50 000	7,6 »
— » — »	50 000	8,0 »
— » — »	50 000	8,4 »
— » — »	100 000	8,8 »
— » — »	100 000	9,2 »
— » — »	100 000	9,6 »

Av det overskytende beløp 10,0 »

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1933.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

24 juni. **Kongelig kunngjørelse** om erleggelse av en ekstraordinær skatt til staten av formue for budgett-terminen 1933—1934 i henhold til Stortingets beslutning av 16 juni 1933.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 16 juni 1933 fattet følgende beslutning:

Om erleggelse av en ekstraordinær skatt til staten av formue for budgett-terminen 1933—1934.

§ 1. For budgett-terminen 1933—34 erlegges en ekstraordinær skatt til staten av formue efter følgende regler:

- a. Personer (boer), som er skattepliktige efter lov om utskrivning av en ekstraordinær skatt til staten av formue av 28 juli 1921 § 3 bokstav a og c, samt personer, som er skattepliktige efter samme paragrafs bokstav b, erlegger:

Av de første	kr.	125 000,00	intet.
» » næste	»	75 000,00	0,4 pct.
» » —	»	100 000,00	0,5 »
» » —	»	100 000,00	0,6 »
» » —	»	200 000,00	0,7 »
» » —	»	200 000,00	0,8 »
» » —	»	200 000,00	0,9 »
» » —	»	250 000,00	1,0 »
» » —	»	250 000,00	1,1 »
» » —	»	500 000,00	1,2 »
» » —	»	1 000 000,00	1,3 »
» » —	»	2 000 000,00	1,4 »
» » —	»	2 000 000,00	1,5 »
» » —	»	3 000 000,00	1,75 »
» » —	»	5 000 000,00	2,0 »
» » —	»	5 000 000,00	2,25 »
» » —	»	5 000 000,00	2,5 »
» » —	»	5 000 000,00	2,75 »
Av det overskytende beløp		3,0	»

- b. Utenlandske selskaper og innretninger, som er skattepliktige efter lov om utskrivning av en ekstraordinær skatt til staten av formue av 28 juli 1921 § 3 bokstav b, erlegger 0,5 pct. av formuens samlede beløp.

- c. Den skatt på formue, som fremkommer efter foranstående satser, nedsettes derpå med tretti av hundre.

Skatt ilignes kun, forsåvidt skattebeløpet for den enkelte skattepliktige utgjør minst kr. 4,00. Omberegning av skatt efter avgjørelse av ankenevnden (lov av 28 juli 1921 § 19) finner alene sted, når avgjørelsen for den enkelte skattepliktige bevirker en forandring i skatten på minst kr. 10,00.

§ 2. For øvrig kommer til anvendelse bestemmelsene 24 juni.
i skattelovene for landet og for byene av 18 august 1911
med tilleggslover samt i lov av 28 juli 1921 om utskrivning
av en ekstraordinær skatt til staten av formue med tilleggs-
lover.

§ 3. Forsåvidt for nogen skattepliktig det samlede ham
ilagte skattebeløp til stat og kommune efter ligningen (i til-
felle klagebehandlingen) for 1933—34 ved utskrivningen av
ekstraordinær formuesskatt efter foranstående bestemmelser
bringes til å overstige 75 pct. av den antatte inntekt ved
statsskattligningen, blir på andragende den ekstraordinære
formuesskatt å nedsette, i tilfelle å frafalle, i den utstrek-
ning hvori den overstiger nevnte grense. Andragende som
her nevnt inngis til og avgjøres av ankenevnden for den
ekstraordinære formuesskatt.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1933.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinkel

B. Rolsted

Kongelig kunngjørelse om arveavgift til stats- 24 juni.
kassen for budgett-året 1 juli 1933 til 30
juni 1934.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har under 19 juni d. å. fattet følgende be-
slutning:

§ 1. I budgett-terminen 1 juli 1933—30 juni 1934 skal
der til statskassen erlegges avgift av i dette tidsrum fallen arv,
hvad enten den tilfaller arvinger efter loven, ved testament
eller efter overenskomst, herunder arveforskudd, hvorav av-
gift ikke allerede er erlagt, og døds-gaver (jfr. lov av 23 sep-
tember 1921 §§ 2 og 3).

§ 2. Avgiften erlegges efter nedenstående regler:

- a. Av arv, som tilfaller arvelaterens slektninger i rett ned-
stigende linje, adoptivbarn, der er adoptert før deres
fylte 18de år, pleiebarn og stebarn, som finnes å kunne
likestilles med sådanne adoptivbarn og disse barns slekt-
ninger i rett nedstigende linje, erlegges:

av de første kr. 3000,00 av hver enkelt arvelodd intet

» arveloddens næste kr.	10 000,00		1	pct.
» — — — — — »	10 000,00		2	»
» — — — — — »	10 000,00		3	»
» — — — — — »	20 000,00		4	»

24 juni.	av arveloddens næste kr.	30 000,00		5 pct.
	» — — — »	30 000,00		6 »
	» — — — »	30 000,00		8 »
	» — — — »	40 000,00		10 »
	» — — — »	50 000,00		12 »
	» — — — »	50 000,00		15 »
	» — — — »	100 000,00		20 »
	» — — — »	100 000,00		25 »
	» dens overskytende beløp			30 »

b. Av arv som tilfaller arvelaterens foreldre erlegges:

av de første kr.	3 000,00		intet
» » næste »	10 000,00		3 pct.
» » — »	10 000,00		4 »
» » — »	20 000,00		5 »
» » — »	20 000,00		6 »
» » — »	30 000,00		8 »
» » — »	30 000,00		10 »
» » — »	40 000,00		12 »
» » — »	40 000,00		15 »
» » — »	50 000,00		20 »
» » — »	50 000,00		25 »
» » — »	100 000,00		30 »
» » — »	100 000,00		35 »
» det overskytende beløp			40 »

c. Av arv, som tilfaller arvelaterens søsken eller disses slektninger i rett nedstigende linje eller arvelaterens ektefelles slektninger i rett nedstigende linje, rett opstigende linjes første ledd og første sidelinje eller ektefeller av arvelaterens slektninger i de samme linjer og ledd, erlegges:

av de første kr.	1000,00	av hver enkelt arvelodd	intet
» arveloddens næste kr.	9 000,00		6 pct.
» — — — »	10 000,00		7 »
» — — — »	20 000,00		8 »
» — — — »	20 000,00		10 »
» — — — »	30 000,00		12 »
» — — — »	30 000,00		15 »
» — — — »	40 000,00		20 »
» — — — »	40 000,00		25 »
» — — — »	50 000,00		30 »
» — — — »	50 000,00		35 »
» — — — »	100 000,00		40 »
» dens overskytende beløp			50 »

d. Av arv, som tilfaller legater, stiftelser, selskaper og foreninger, forsåvidt de alene har almennyttige formål, og styret har sitt sæte her i landet, erlegges ingen avgift, medmindre der helt eller delvis er forbeholdt medlemmer

av en bestemt familie fortrinsrett til å komme i betraktning ved legatutdelingen, i hvilket tilfelle der blir å erlegge avgift med 10 pct. Dog blir legatet avgiftsfritt, hvis fortrinsretten er begrenset til å gjelde arvelaterens eller hans ektefelles foreldre, barn, adoptivbarn eller søsken.

e. Av all annen arv, herunder også arv til legater, stiftelser, selskaper og foreninger, som ikke omfattes av bestemmelsene i litr. d., erlegges:

1. forsåvidt arven tilfaller vedkommende efter testament:

av de første kr. 1000,00 av hver enkelt arvelodd intet			
» arveloddens næste kr.	9 000,00		10 pct.
» — — — — — »	10 000,00		12 »
» — — — — — »	20 000,00		15 »
» — — — — — »	20 000,00		20 »
» — — — — — »	40 000,00		25 »
» — — — — — »	50 000,00		30 »
» — — — — — »	50 000,00		35 »
» — — — — — »	100 000,00		40 »
» dens overskytende beløp			50 »

2. forsåvidt arven tilfaller vedkommende efter loven (ab intestato):

av de første kr. 1000,00 av hver enkelt arvelodd intet			
» arveloddens næste kr.	9 000,00		20 pct.
» — — — — — »	10 000,00		25 »
» — — — — — »	20 000,00		30 »
» — — — — — »	20 000,00		35 »
» — — — — — »	40 000,00		40 »
» — — — — — »	50 000,00		45 »
» — — — — — »	50 000,00		50 »
» — — — — — »	100 000,00		55 »
» dens overskytende beløp			60 »

§ 3. Fra avgiftsplikten undtas:

1. Arvemidler (arveforskudd, gaver) som tilfaller arvelaterens ektefelle.

2. Boer, hvis hele beholdne arvefalne formue er under kr. 2000,00.

3. Arvemidler, der tilfaller personer, som stod i tyendeforhold til arvelateren ved dennes død forsåvidt angår den del av arven, som ikke overstiger et beløp av kr. 2000,00.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1933.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

24 juni. **Kongeleg kunnjering** um stempelavgift til statskassa frå 1 juli 1933 av tobakksvaror.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjer kunnigt:

Stortinget har 19 juni 1933 gjort sovore vedtak:

I.

Frå 1 juli 1933 skal det til statskassa svarast stempelavgift av cigarar, cigarettar, cigaretthylser, snus, røykjetobakk og skråtobakk etter desse satsar:

A. Av cigarar:

Kr. 0,50 pr. 100 stykke av verdi	upptil kr. 3,00
» 1,00 » ——— yver kr. 3,00	» » 5,00
» 1,50 » ——— » » 5,00	» » 7,00
» 2,00 » ——— » » 7,00	» » 9,00
» 2,50 » ——— » » 9,00	» » 11,00
» 3,00 » ——— » » 11,00	» » 13,00
» 3,50 » ——— » » 13,00	» » 15,00
» 4,00 » ——— » » 15,00	» » 17,00
» 4,50 » ——— » » 17,00	» » 19,00
» 5,00 » ——— » » 19,00	» » 21,00
» 6,00 » ——— » » 21,00	» » 24,00
» 7,00 » ——— » » 24,00	» » 28,00
» 8,00 » ——— » » 28,00	» » 32,00
» 9,00 » ——— » » 32,00	» » 36,00
» 10,00 » ——— » » 36,00	» » 40,00
» 11,00 » ——— » » 40,00	» » 44,00
» 12,00 » ——— » » 44,00	» » 48,00
» 13,00 » ——— » » 48,00	» » 52,00
» 14,00 » ——— » » 52,00	» » 56,00
» 15,00 » ——— » » 56,00	» » 60,00
» 17,00 » ——— » » 60,00	» » 68,00

med eit tillegg av kr. 2,00 pr. 100 stykke for kvar kr. 8,00 eller del av denne sum som ligg yver verdien kr. 68,00 pr. 100 stykke.

B. Av cigarettar:

Kr. 1,00 pr. 100 stykke av verdi	upptil kr. 2,50
» 1,60 » ——— yver kr. 2,50	» » 4,00
» 2,20 » ——— » » 4,00	» » 5,50
» 3,00 » ——— » » 5,50	» » 7,50
» 4,00 » ——— » » 7,50	» » 10,00
» 5,00 » ——— » » 10,00	» » 12,50
» 6,50 » ——— » » 12,50	» » 16,00
» 8,00 » ——— » » 16,00	» » 20,00
» 10,00 » ——— » » 20,00	» » 24,00
» 13,00 » ——— » » 24,00	» » 30,00

med eit tillegg av kr. 3,00 pr. 100 stykke for kvar kr. 6,00 eller del av denne sum som ligg yver verdien kr. 30,00 pr. 100 stykke.

C. Av cigaretthylser:

24 juni.

Kr. 0,25 pr. 50 stykke av pakningens innhald eller del av same.

D. Av snus:

Kr. 0,25 pr. 50 gram av pakningens innhald eller del av denne.

E. Av røykjetobakk, herunder karva skråtobakk:

Kr. 0,12 pr. netto 100 gram, når detaljprisen, pakningens verdi og stempelavgifta irekna er upptil kr. 1,00

» 0,20 »	—»—	yver kr. 1,00	» » 1,60
» 0,24 »	—»—	» » 1,60	» » 2,00
» 0,36 »	—»—	» » 2,00	» » 2,50
» 0,48 »	—»—	» » 2,50	» » 3,00
» 0,60 »	—»—	» » 3,00	» » 3,50
» 0,72 »	—»—	» » 3,50	» » 4,00

med eit tillegg av kr. 0,12 pr. netto 100 gram for kvar kr. 0,50 eller del av denne sum som detaljprisen er yver kr. 4,00.

F. Skråtobakk:

med kr. 0,04 pr. 50 gr av pakningens innhald.

II.

Finans- og Tolldepartementet får fullmakt til å gjera slike brigde i dei for stempelavgift av cigarar, cigarettar og røykjetobakk fastsette verdiklasser og avgiftssatsar som det måtte finna fyremålstenleg.

Dette stortingsvedtaket vert hermed sett i verk.

Gjeve på Oslo slott 24 juni 1933.

Under Vår hand og riksseglet

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

Kongelig kunngjørelse om avgifter til stats- 24 juni.
kassen fra 1 juli 1933 av brennevinstilvirkningen og til denne anvendt mais, durra eller rug, av etyletertilvirkningen samt av øltilvirkningen.

Vi HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 19 juni 1933 fattet følgende beslutning:

Fra 1 juli 1933 skal til statskassen erlegges:

A. Avgift av brennevinstilvirkningen ved de almindelige brennerier efter følgende regler:

- 24 juni. 1. Avgiften erlegges med kr. 2,62 — to kroner og to og seksti øre — for hver liter, beregnet til 100 pct. alkoholstyrke.
2. Når norsk brennevin hvorav foranstående avgift er betalt, i partier på 1 — en — hektoliter og derover og med iakttagelse av de nærmere forskrifter med hensyn til kontrollen som Finans- og tolldepartementet bestemmer, utføres til utlandet, blir avgiften å tilbakebetale for råspiritus med kr. 2,62 — to kroner og to og seksti øre, for renset spiritus med kr. 2,64 — to kroner og fire og seksti øre samt for til drikk tilberedte destillata hvortil har vært anvendt fullstendig renset spiritus, med kr. 2,67 — to kroner og syv og seksti øre — pr. liter av 100 pct. alkoholstyrke, når andragende derom fremkommer innen to år efter utførselen. Forat brennevin skal anses som renset, må det på en sådan måte som av Finans- og tolldepartementet nærmere bestemmes, godtgjøres at det efter skatteligningen har undergått en fullstendig rensningsprosess ved omdestillasjon.
3. Når brennevin gjøres utjenlig til drikk (denatureres), eller det på annen fyldestgjørende måte finnes garantert mot å bli anvendt til drikk, kan Finans- og tolldepartementet tillate at det fritas for tilvirkningsavgiften på samme måte som ferdige destillata der utføres til utlandet.

De foran under 1, 2 og 3 nevnte avgifts- og refusjons-satser blir inntil videre å gi et tillegg svarende i procent til de til enhver tid gjeldende tillegg til brennevinstollen.

Finans- og tolldepartementet fastsetter de nærmere regler for beregningen av dette tillegg.

B. Avgift av mais, durra eller rug, hel eller formalt, som anvendes til brennevinstilvirkning ved almindelige brennerier, efter følgende regler:

1. Av mais erlegges en avgift av 5 — fem — øre pr. kg.

Når et til den forbrukte mais svarende kvantum brennevin, beregnet efter et utbytte av 0,375 liter brennevin av 100 pct. alkoholstyrke av 1 kg mais, utføres til utlandet innen 30 april i den annen tilvirkningstermin efter den i hvilken maisen er anvendt, blir efter Finans- og tolldepartementets nærmere bestemmelse den erlagte avgift å godtgjøre med 13,4 — tretten og fire tiendedels — øre pr. liter.

2. Av durra og rug erlegges på samme måte, beregnet efter et utbytte av 0,30 liter brennevin av 100 pct. alkoholstyrke av 1 kg en avgift av 4 — fire — øre pr. kg og

ved utførsel godtgjøres 13,4 — tretten og fire tiendedels 24 juni.
— øre pr. liter.

3. Når brennevin ved hvis tilvirkning der er anvendt beskattet mais, durra eller rug, gjøres utjenlig til drikk (denatureres) eller på annen fyldestgjørende måte finnes garantert mot å bli anvendt til drikk, kan Finans- og tolldepartementet tillate godtgjort avgiften av den til brennevinet svarende mais, durra eller rug, beregnet efter et utbytte av 0,375 og 0,30 liter brennevin av 100 pct. alkoholstyrke av henholdsvis 1 kg mais og 1 kg durra eller rug, således at godtgjørelsen skjer med 13,4 — tretten og fire tiendedels — øre pr. liter brennevin av nevnte styrke.

C. Avgift av etyletertilvirkningen med kr. 3,50 — tre kroner og femti øre — pr. kg. etyleter som tilvirkes. Når etyleter av innenlandsk tilvirkning denatureres, eller den på annen fyldestgjørende måte finnes å være garantert mot å bli anvendt til annet enn teknisk bruk, kan Finans- og tolldepartementet tillate at den fritas for tilvirkningsavgift; etyleterens eier har å erstatte omkostningene med denatureringen og kontrollen dermed.

D. Avgift av øltilvirkningen med følgende beløp for hver liter øl:

1. av øl inneholdende inntil 2,50 volumprocent alkohol 20 — tyve — øre;
2. av øl inneholdende over 2,50 inntil 4,75 volumprocent alkohol 30 — tredve — øre;
3. av øl inneholdende over 4,75 inntil 7 volumprocent alkohol 45 — fem og firti — øre.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott 24 juni 1933.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinckel

B. Rolsted

Kongelig resolusjon.

24 juni.

1. I henhold til § 1 i lov om statskontroll med skibes sjødyktighet av 9 juni 1903 med tilleggslover utferdiges forskrifter om kontroll med fremmede skib i norske havner overensstemmende med et fremlagt utkast.
2. Disse forskrifter trer i kraft 1 juli 1933 undtagen bestemmelsene i § 3 punkt 1 og 2 og § 4 som gjøres gjeldende fra 1 januar 1934.

- 24 juni. 3. Kongelig resolusjon av 6 oktober 1909 angående kontroll med fremmede passasjerskib i norske havner og kongelig resolusjon av 6 oktober 1909 angående kontroll med fremmede fiske- og fangstfartøier samt transportskib, flytende trankokerier og andre hjelpefartøier for fiske- og fangstekspedisjoner i norske havner oppheves fra samme tidspunkt som de tilsvarende bestemmelser i de i punkt 1 omhandlede forskrifter trer i kraft.

De i post 1 utferdigede forskrifter om kontroll med fremmede skib i norske havner lyder således:

§ 1. Forkortelser.

I disse forskrifter betegnes:

1. lov om statskontroll med skibes sjødyktighet av 9 juni 1903 med tilleggslover som «sjødyktighetsloven»;
2. den internasjonale overenskomst om sikkerhet for menneskeliv til sjøs av 31 mai 1929 som «sjøsikkerhetsoverenskomsten»;
3. den internasjonale overenskomst om lastelinjer av 5 juli 1930 som «lastelinjeoverenskomsten».

§ 2. Usjødyktig skib.

Bestemmelsene i 4. kapitel i sjødyktighetsloven om besiktelse og tilbakeholdelse av usjødyktig skib finner tilsvarende anvendelse på fremmede skib i norske havner. Ved tilbakeholdelsen må vedkommende skibsførers oppmerksomhet henledes på den adgang sjødyktighetsloven åpner til å få den trufne avgjørelse prøvet ved rettslig skjønn.

§ 3. Passasjerskib.

1. Med de innskrenkninger som følger av internasjonale overenskomster eller av særskilte avtaler med fremmede land finner bestemmelsene i sjødyktighetslovens 8. og 9. kapitel om kontroll med passasjerskib og om overskjønn tilsvarende anvendelse på fremmede passasjerskib i norske havner.
2. For fremmede passasjerskib, som omfattes av sjøsikkerhetsoverenskomsten, skal kontrollen være begrenset til å påse at der ombord finnes gyldig sikkerhetscertifikat samt eventuelt dispensasjonscertifikat og om nødvendig at skibet er i sådan sjødyktig stand som i alt vesentlig svarer til angivelsen i sertifikatene, d. v. s. at det er i sådan forfatning at det kan gå til sjøs uten fare for passasjerer og besetning.
3. Fremmede passasjerskib som fører passasjerer fra norsk havn til fremmede verdensdeler skal være underkastet

de for sådanne skib fastsatte bestemmelser angående 24 juni. eftersyn for avgang, kfr. §§ 1—4 i Forskrifter for beregning av passasjerantall m. v. av 27 august 1909.

§ 4. *Radio på lasteskib.*

1. Fremmede skib som skal være forsynt med et internasjonalt radiosikkerhetscertifikat, eventuelt dispensasjonscertifikat i henhold til sjøsikkerhetsoverenskomsten, er i norske havner underkastet kontroll med hensyn til radiostasjonen i samme utstrekning som anordnet for fremmede passasjerskib efter disse forskrifters § 3, punkt 2.
2. Fremmede lasteskib som ikke er hjemmehørende i land som er tilsluttet sjøsikkerhetsoverenskomsten, skal være underkastet de for norske skib i henhold til sjødyktighetslovens § 42 utferdigede bestemmelser om radioanlegg og radiotjeneste av hensyn til sikkerheten til sjøs i den utstrekning som Sjøfartskontoret bestemmer.

§ 5. *Fiske- og fangstfartøier m. v.*

Fremmede fiske- og fangstfartøier samt transportskib, flytende kokerier og andre hjelpefartøier for fiske- og fangstekspedisjoner, som har norske mannskaper ombord, skal i norske havner være underkastet bestemmelsene i sjødyktighetslovens 5. kapitel, punktene 2—7, om besiktelse og om innredning og utrustning og i lovens 9. kapitel om overskjønn.

Departementet for handel, sjøfart, industri, håndverk og fiskeri kan innrømme hel eller delvis fritagelse for denne kontroll når det godtgjøres at vedkommende skib er underkastet kontroll av sitt hjemlands myndigheter i henhold til lover og forskrifter som i det vesentlige finnes å være jevn- gode med de tilsvarende norske lover og forskrifter.

§ 6. *Nedlastning.*

Fremmede skib i norske havner på 150 register tonn brutto og derover er med den begrensning som følger av internasjonale overenskomster eller av særskilte avtaler med fremmede land med hensyn til nedlastningen undergitt bestemmelsene i sjødyktighetslovens § 55.

Såfremt der ombord finnes et gyldig internasjonalt lastelinjecertifikat i henhold til lastelinjeoverenskomsten eller et annet av den norske regjering anerkjent lastelinjecertifikat eller bevis, skal kontrollen imidlertid være begrenset til å påse:

- 24 juni. a. at skibet ikke er lastet dypere enn sertifikatet tillater,
 b. at lastelinjenes plass på skibet stemmer med sertifikatet, og
 c. at skibet forsåvidt angår skrog og overbygninger samt utstyr og innretninger for 1) sikringer av åpninger, 2) rekkverk, 3) lenseporter og 4) adkomstmidler til mannskapsrummene, ikke er blitt så vesentlig forandret at skibet åpenbart er uskikket til å gå til sjøs uten fare for menneskeliv.

Finner skibskontrollen noget å bemerke til de under c. nevnte forhold, skal den ikke gripe inn i videre utstrekning enn nødvendig for å sikre at skibet blir gjort skikket til å gå til sjøs uten fare for menneskeliv.

§ 7. *Utførelse av kontrollen.*

For å kunne utføre kontroll overensstemmende med disse forskrifter er skibskontrollen berettiget til å gå ombord i fremmede skib i norske havner og foreta eftersyn og besiktelser som er nødvendige samt treffe sådanne forføininger og opkreve de gebyrer som bestemmelsene i annet kapitel i sjødyktighetsloven gir adgang til. Ved disse skibsbesøk påhviler det skibets fører eller den som optrer på hans vegne å yde fornøden bistand samt å gi de opplysninger om skibet som måtte forlanges.

§ 8. *Underretning til konsulen for skibets hjemland og til skibets fører.*

Såfremt kontroll i henhold til disse forskrifter fører til at et skib blir tilbakeholdt eller gir anledning til annen forføining, skal skibskontrollen snarest mulig underrette konsulen for det land hvor skibet er hjemmehørende om de omstendigheter som har ført til at sådan inngripen er blitt ansett for nødvendig.

Likeledes skal skibets fører skriftlig underrettes om grunnen til den trufne forføining og samtidig tilstilles opgave over hvad der forlanges foretatt før skibet kan avgå.

§ 9. *Kontroll ved politi samt havne-, toll- og losvesen.*

Politi samt havne-, toll- og losvesen, som blir oppmerksom på at et fremmed skib som anløper norsk havn, er dypere lastet enn lastelinjecertifikatet tillater eller har sådanne feil og mangler at det kan råde tvil om dets sjødyktighet, skal på hurtigste måte gjøre anmeldelse herom til nærmeste besiktelsesmann ved skibskontrollen.

§ 10. *Utstedelse av internasjonale sertifikater for en fremmed regjering.* 24 juni.

På anmodning av regjeringen i det land hvor et skib, som omfattes av sjøsikkerhetsoverenskomsten, er registrert, kan Sjøfartskontoret la skibet besikte og, hvis det derunder viser sig at fordringene ifølge nevnte overenskomst er opfyldt, kan det utstede for skibet de nødvendige sertifikater. Det samme gjelder lignende anmodning om utstedelse av lastelinjecertifikat for skib som er registrert i land hvori lastelinjeoverenskomsten er gjeldende.

Sådanne sertifikater må inneholde erklæring om at de er utstedt efter anmodning av regjeringen i det land hvor skibet er registrert.

§ 11. *Forskriftenes ikrafttreden m. v.*

1. Sjøfartskontoret kan utferdige nærmere regler for hvorledes disse forskrifter skal gjennomføres.
2. Disse forskrifter trer i kraft 1 juli 1933 undtagen bestemmelsene i § 3 punkt 1 og 2 og § 4, som gjelder fra 1 januar 1934. Fra samme tidspunkt som de tilsvarende bestemmelser i disse forskrifter trer i kraft, opheves kongelig resolusjon av 6 oktober 1909 angående kontroll med fremmede passasjerskib i norske havner og kongelig resolusjon av 6 oktober 1909 angående kontroll med fremmede fiske- og fangstfartøier samt transportskib, flytende trankokerier og andre hjelpefartøier for fiske- og fangstekspedisjoner i norske havner.

Kongelig resolusjon.

24 juni.

Virksomheten som maskinsnekker anses som håndverk under lov om håndverksnæring av 25 juli 1913 og hørende under snekkerfaget, for hvilket fag fastsettes endring i svenneprøveplakatens § 1 A således som nedenfor anført:

For snekkere.

A utta, kappe, opskjære og tilrisse materialene til og derav utføre et arbejde efter et av nedennevnte alternativer:

1. Et med skuffer forsynt finert og polert møbel.
2. En dør i 45 mm tykkelse med srossverk, utført som høveldør med faste gjæringer, ramtrærne utføres av blindtre med pålimede tykkelser, samt et halvcirkelbuet vindu med srossverk.

Ved utførelse av alternativene 1 og 2 kan som maskinarbeide tillates opskjæring, tykkelseshøvling og kiling av buede profiler.

24 juni. 3. Med maskiner bearbeide materialene til en 45 mm tykk dør og et trerammers vindu med sprossverk, alt kontrakilet. Delene sammenpasses til liming.

4. Med maskiner bearbeide materialene til en armstol i hårdt tre med sveifede og profilerte armlener og sveifede akterstaver. Delene sammenpasses til liming.

Ved utførelse av alternativene 3 og 4 må den prøveavleggende foreta slipning av de nødvendige jern og gi oppvisning i ferdighet i lodning og filing av båndsaagblader samt retning og filing av sirkelsaagblader.

24 juni. **Kongelig resolusjon.**

Den konsesjonsgrense som er omhandlet i første ledd i § 1 i lov om erhvervelse av dyrket mark av 10 desember 1920, nedsettes for Ålen herred, Sør-Trøndelag fylke, til 20 dekar.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

24 juni. **Skrivelse** fra Socialdepartementet.

Departementet bestemmer herved at det i departementets skrivelse av 16 juni 1933 angitte tidspunkt for ikrafttredelsen av tillegget til §§ 1 og 3 i den gjeldende vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder i Halden utsettes inntil videre.

27 juni. **Skriv** frå Arbeidsdepartementet.

I samhøve med lov frå 6 juni 1930 um brigde i lov um motorvogner frå 20 februar 1926 § 21, II, fyrste leden, skal etternemnde avgrensingsfyresegner gjelda til so lenge:

I. På vegstrekingane Vinsnes (Tonning)—Grodås—Møre fylkesgrense og Øyebakken—Nordfjordeid—Haus i Davik skal skyssing med motorvogn som ikkje går inn under rutekøyring eller køyring som er like med rute (jfr. § 21, I siste leden) berre vera lovleg for dei som fær løyve til det av fylkesvegstyret. Til løyvet kan fylkesvegstyret knyta nærmare vilkor um takstar, avgift til kontroll, største passasjertal, godkjenning av vogner o. s. v.

Undanteke frå desse fyresegner er køyring for vegstellet, skyssing av offentlege tenestmenn, lækjarar, dyrlækjarar, jordmøder, sjuke som treng snøgg hjelp, likeeins køyring som for ein einskild gong vert gjord etter fyrehandstinging og utan kunngjering fyreåt frå ein stad som ligg utanfor endepunktet av ruteområdet i Møre: Hellesylt, Øye, Straumshamn og Folkestad eller utanfor fylkesgrensa mot Opland.

II. Disse fyresegner tek til å gjelda straks. 27 juni.

Dei avgrensingsfyresegner som Arbeidsdepartementet fastsette 12 juli 1927 um fortenestkøyning med motorvogn i Indre Nordfjord fell burt frå same tidspunkt.

Skriv frå Arbeidsdepartementet. 28 juni.

I samhøve med lov frå 6 juni 1930 og 2 juni 1933 um brigde i lov um motorvogner frå 20 februar 1926 § 21, II, fyrste leden, skal etternemnde avgrensingsfyresegner for skyssing med motorvogn utan rute på vegen Bergen—Trengereid gjelda til so lenge:

På vegen Bergen—Trengereid skal skyssing med motorvogn utan rute vera lovleg berre for dei som fær løyve til det av fylkesvegstyret i samråd med vedkomande rutebilselskap.

Til løyvet kan knytast nærmare vilkår um takstar, avgift til kontroll, største passasjertal, godkjenning av vogner m. m.

Undanteke frå desse fyresegner er køyning for vegstellet, skyssing av offentlege tenestmenn, lækjarar, dyrlækjarar, jordmøder, sjuke som treng snøgg hjelp, og køyning som for ein einskild gong etter fyrehandstinging og utan kunngjering fyreåt går for seg frå eller til stad som ligg utanfor nemnde vegstrekning i ein avstand av minst 90 km frå denne. Vidare kan det under godskøyning med lastebil takast med inntil 3 personar forutan føraren.

Disse fyresegner tek til å gjelda 1 juli 1933.

Rettelse.

Side 342. Den her inntatte formel for isolasjonsmotstand rettes efter anmodning av Arbeidsdepartementet således:

$$\frac{\text{spenningen i volt}}{\text{ydelsen eller forbruket i kVA} + 1000} \text{ megohm}$$

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard

Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Oslo.